

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MELT

for Me

MOLLY DOYLE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

BİZİM İÇİN ERİYİN

MOLLY DOYLE

İÇERİK UYARISI

Bu, MMF ve MM sahneleri içeren bir Karanlık Romantizm / Gerilim, Ters Harem Novellasıdır. MELT For Us, tüm izleyiciler için uygun olmayabilecek olgun ve grafik içerik içerir.

[İçerik Uyarı listesinin tamamı için lütfen web sitemi ziyaret edin.](#)

ZAMAN ÇİZELGESİ

Kitap 1) Bizim İçin Çılgık At (Novella) - Cadılar Bayramı gecesinde geçer.

Kitap 2) Tam uzunlukta Roman (çıkış: 2022'nin başları) - Zaman dilimi Cadılar Bayramı'nın ertesi sabahından Noel Arifesine kadardır. Bu, serinin tüm sorularınızın cevaplanacağı tam uzunluktaki romanıdır. Bu kitabın çalışmaları devam ediyor!

Kitap 3) Melt For Us (Novella) - Noel ve yılbaşına doğru hızlıca ilerleyin!

Sadece açıklığa kavuşturmak için, tam uzunluktaki roman hala çalışmakta olduğu için, Melt For Us'ın tadını çıkarmaya devam edebileceksiniz. Bu, bu arada okumanız için başka bir tatil temalı novella! Hepinize Noel hediye

İÇİNDEKİLER

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Teşekkür Yazar

Hakkında

Bu kitap bir kurgu eseridir. Tüm isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve gerçek olaylara, yerlere veya yaşayan ya da ölmüş kişilere olan benzerlikler tamamen Tesadüfî.

Charity Chimni tarafından kapak tasarımı/biçimlendirmesi/düzeltilmesi yapılmıştır.

Copyright © 2021 by Molly Doyle

Tüm hakları saklıdır.

*"Mutlu Noeller, seni pis hayvan.
Ve mutlu yıllar."*

- YALNIZ EV 2

PROLOGUE

"Ş "Jenna kısa bir süre duraklayarak ikinci katın penceresinden Ghost, Jason ve Michael'a baktı. "Bir fikriniz var mı? kim olduklarını?"

Nefesim kesiliyor ve dizlerimin bağı çözülüyor.

Bana dönüyor, gözleri kocaman. "Dikkatli olmalısın," diye uyarıyor. "Tehlikeliler."

"Kim onlar?"

"Hayalet dediğiniz kişi," diye başlıyor, perdeleri indirerek. "O Damien Sylvester."

Damien.

"Jason," diye mırıldanıyor, küçük bir nefes bırakarak. "Bu Jensen Peterson."

Jensen.

"Ve Michael," diye ısrar ediyorum, içimi ani bir ürperti kaplarken. Sonunda gözleri benimkilerle buluştu. "Micah Henderson."

Micah.

BÖLÜM 1

T Burada ayaklarımızın altında uzun ahşap sütunlar ve koyu renkli, cilalı parke zeminler var. Bakışlarım çok renkli ışıkların üzerinde geziniyor.

Tavanın güzelce yontulmuş kirişlerinin etrafına örtülmüş. Noel dekorundan anlaşılıyor ki içlerinden biri burayı hazırlamak için daha önce buraya gelmiş. Bunu sadece benim için planladıklarını düşününce yüzümde bir gülümseme belirliyor.

"Olamaz," diye atıldım. "Burası kimin evi?"

"Bizim," diyor Damien, elini sırtımın alt kısmına dayayarak. "O bizim."

"Peki tüm bunları kim ayarladı?" Sevinçten ışıldayarak soruyorum. Bakışlarım Jensen'ın üzerinde.

"Bana bakma," diyerek ellerini havaya kaldırıyor.

Damien kışlık montumu çıkarmama yardım ediyor. "Böylesine romantik bir jestten kendime pay çıkarmak istesem de, bunu yapan ben değildim," diye itiraf ediyor.

"Micah," diye bağıryorum, spor çantasını yere bırakırken ona doğru atılıyorum. "Sen olduğunu bilmeliydim."

Beni yerden kaldırıyor, kalçalarımı kalçalarının etrafında kilitliyor ve enseme tutuyor. "Noel'i sevdiğini söylemiştin, ben de senin için özel bir şey yapabileceğimi düşündüm."

"Harikasin," diye fısıldıyorum, dudaklarımı dudaklarına bastırıp onu içime çekiyorum. "Sen çok tatlısın." Onu zorla öpüyorum, kollarımı boynuna doluyorum ve dudaklarımı ayırıyorum. Dili hafifçe dudaklarıma değiyor ve içim eriyor. Kalbim çok dolu hissediyor. "Micah," diye mırıldanıyorum, minnettarlıkla gülümseyerek. "Teşekkür ederim."

"Buna gerek yok," diyor küçümseyerek.

"Bu üç saatlik bir yolculuktu," diye bastırıyorum. "Altı saat araba sürmek ve tüm bunları ayarlamak için daha da fazla saat. Dün neden bütün gün evde olmadığın şimdi anlaşılıyor. Bunu sadece benim için yaptın."

"Ona borcunu nasıl ödeyebilirsin ki?" Damien alaycı bir ses tonuyla soruyor. "Ah, bazı fikirlerim var," diye cevap veriyorum, alt yarımı beline sürtüyorum. Sessiz bir inilti ondan kaçıyor.

"Fazla gün ışığı kalmadı," diyor Jensen. "Ve bir şey eksik."

"Oh?" Soruyorum.

"İçki mi?" Micah kıcıma şaplak atmadan önce beni tekrar ayağa kaldırarak soruyor.

Damien, "Burayı tıka basa dolu tuttuğumu biliyorsun," diye karşılık vererek mutfığa gidiyor ve en üstteki dolabı açıyor. Bir şişe viski ve dört shot bardağı alıp adanın tezgahına koyuyor. "Etrafa bir göz at, Quinn. Kendini evinde hisset."

Güneş ışığı tamamen camdan yapılmış duvardan odanın içine doluyor. Güneş ışınları pembe yanaklarımı ısıtırken, uzaktaki ormanı ve dağları seyrediyorum. Kar, rüzgârın esintisiyle dans ediyor ve dışarısı bir kış harikalar diyarı.

Bu kulübenin rustik bir havası var ve hiçliğin ortasında birlikte olduğumuzu bilmek bile beni sakinleştiriyor. Burası şüphesiz benim mutlu yerim. Bundan daha iyisi nasıl olabilir bilmiyorum.

"Onları en son ne zaman kullandık?" Jensen'ın sorusuna kulak misafiri oldum.

Damien kuru bir sesle, "Uzun zaman oldu," diye yanıtlıyor. "Belki iki yıl."

"Kulübede birkaç bidon gaz var. Dün biraz aldım," diye duyuruyor Micah.

Mutfak adasındaki tabureye oturup kollarımı tezgâha yaslıyorum. "Ne için gaz?"

"Kar motosikletleri," diyor Damien, bardakları ağzına kadar burbonla doldururken.

"Asla olmaz!"

Başını yana eğip tepkimi inceliyor. "Heyecanlı mısın?" "Evet!"

Jensen bana bir shot uzattı. "Quinn için mükemmel ağacı bulmaya," diye kadeh kaldırıyor.

Hepsi kadehlerini bana doğru kaldırıyor ve *tokuşturuyoruz*. Viskiye geri atıyorum, boğazım hemen yanıyor ve yüzüme güçlü bir kızarıklık yerleşiyor.

Damien bize bir kadeh daha doldururken minnettarlıkla gülümsüyorum.

KAR ARABASININ ÜZERİNDE YÜKSELİRKEN, kollarımı Micah'nın beline sıkıca doluyorum. Bir şekilde daha da fazla ivme kazanıyoruz. Damien yanımdan hızla geçerek bir tepeye doğru ilerliyor. Onun uçuşunu, soğuk kış havasında hızla ilerleyişini izlerken beklenmedik bir adrenalin patlaması beni tüketiyor.

Ayağa kalkıyor, arkasını dönüp bize bakıyor ve arkasından gelmemiz için el sallıyor. Ormanın kenarına doğru ilerliyoruz. Hızımızı yavaşlatarak bakışlarım farklı boyutlardaki güzel Noel ağaçlarını tarıyor.

Jensen, motorlu testere taşıyan bir kızağı çekerek hemen arkasından takip ediyor. Ailemde Noel'de her zaman gerçek bir ağacımız olurdu; ancak ilk kez doğadan bir ağaç seçme şansım oldu.

Damien yavaşlıyor, bize paralel gidiyor. "Sadece ne zaman olduğunu söyle," diye talimat veriyor. Kaskımın ve yüz siperimin arkasından heyecanla gülümseyerek başımı sallıyorum.

Birden kar yağmaya başlıyor ve içimi bir ürperti kaplıyor. Kış rüzgarını kucaklayarak Micah'ya sıkıca sarılıyorum ve mükemmel ağacın ilk görüntüsünü yakalamayı bekliyorum. Buzlu zeminin üzerindeki taze kar örtüsünün üzerinden kayarken, etrafımızdaki boşluk sessizliğe gömülüyor.

Duruyoruz ve Damien'in kaskını çıkarıp ceketinin içinden bir şişe viski almasını izliyorum.

"Peki ya bu?" Jensen görünürdeki en uzun ağacı işaret ederek soruyor. "Bu imkânsız," diyorum gülmek için kendimi zor tutarak.

"Hiçbir şey imkansız değildir" diyor.

"Bunu başarabiliriz," diye konuşuyor Damien, şişeyi Jensen'a fırlatmadan önce likörü geri atıyor.

"Buldum!" Kaskımı çıkarıp koltuktan inerek haykırıyorum. Botlarımı karda sürüyerek mükemmel ağaca doğru ilerliyorum. "İşte bu. *İşte bu.*"

Jensen kuru bir kahkaha atar. "Bu beklenmedik bir şey."

"Ne demek istiyorsunuz?" Yüzümü onlara dönerek sordum. Bir kahkaha patlattılar. "Bu kadar komik olan ne?"

Damien kar motosikletinden iniyor ve başını sallıyor.

"Bu mükemmel," diyorum.

Jensen, "Şu lanet dallara bak," diye karşılık verir.

"Ne olmuş yani?" Savunmacı bir şekilde soruyorum. "Bu haliyle bile mükemmel. Dalga geçme."

Micah güler. Sert.

"Sen de mi, Micah?" diye hırlayarak onlarla birlikte kahkahalara katılıyorum. "Her neyse. Hangisini istediğimi seçebileceğimi söylemiştin ve ben bunu istiyorum."

Damien kızaktan motorlu testereyi kaparak, "Prens ne isterse onu alacak," diyor. "Velet gibi davranma."

"Kapa çeneni," diyorum nefesimin altında.

Damien hiçbir uyarıda bulunmadan çenemi tutuyor ve eldivenli başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor. "O da neydi?" diye soruyor, delici mavi gözleriyle bana bakarken dizlerimin bağı çözülüyor.

"Sen en iyisisin," diye şakacı bir şekilde mırıldanıyorum, şehvetle ona bakıyorum. "*Babacığım*." "Evet." Bana doğru eğilerek çarpık bir şekilde sırtıyor. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Başlangıçta tahmin ettiğimizden çok daha büyük olmasına rağmen ağacı ellerinden geldiğince kızığa bağlıyorlar. Buz gibi havada süzülürken rüzgar esiyor. Kalın kar taneleri örtüsü nedeniyle önümüzü birkaç metreden fazla görmek neredeyse imkânsız.

Gün ışığı azalır ve güneş batmaya başlar, bu da ufukta en çarpıcı manzarayı yaratır.

"Bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel şey," diyorum.

Micah dönüp bana bakıyor. "Bundan emin değilim," diye yanıtlıyor.

"Pekâlâ. Bundan daha güzel bir şey söyle."

Eli kalçamı kavıyor, dizimin hemen üstünde. "Sen, Quinn," diyor bana. "Sen."

Ona daha sıkı sarıldığımda karnım zonkluyor, ona karşı eriyorum.

BÖLÜM 2

B Kulübeye ulaştığımızda kar fırtınası tüm şiddetiyle gelmişti. Damien ve Jensen ağacı eve taşıırken

Micah ve ben kar motosikletlerini loş ışıklı kulübeye park ediyoruz. Kaskımı en yakındaki tezgâha yerleştirirken, onun kaskını çıkarmasını sessizce izliyorum. Taktığı siyah kar maskesi beni hazırlıksız yakalıyor ve Cadılar Bayramı gecesinde nasıl tanıştığımızı hatırlamama neden oluyor. Birden kendimi kalçalarımı sıkıca sıkarken buluyorum.

Gözleri benimkilere kilitlendi. Hiç uyarmadan eli bileğimi yakalıyor. Tek ve hızlı bir hareketle beni göğsüne doğru çekti. Sırtımı kavrayan elleri kıcıma kadar iniyor ve beni daha da yaklaşıyor. Kalçalarını öne doğru iterek sırtımı kulübenin soğuk ve sert duvarına çarpıyor. Ellerini ceketimin ve gömleğimin altından geçiriyor, soğuk elleri göğüslerimi kavıyor, parmaklarının arasında büzülmüş meme uçlarımı sıkıştırıyor.

"Micah," diye inliyorum usulca, gerilen ereksiyonunu kavıyor ve gri eşofmanının üzerinden okşuyorum.

"Siktir," diye homurdanıyor, dokunuşuma karşı itiyor.

"Micah," diye fısıldıyorum nefes nefese, maskeli yüzünü boynumun kıvrımına dayayıp beni içine çekerken.

"Siktir, bebeğim," diye sertçe nefes veriyor, bir eliyle kot pantolonumun üzerinden klitorisime masaj yapıyor ve diğer eliyle başparmağını sertleşmiş meme uçlarımın üzerinde gezdiriyor.

Elimi tutuyor, parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve kulübeden çıkarken beni arkasından sürüklüyor. Karlı gecede aceleyle kulübenin arka girişine giden merdivenleri tırmanıyoruz.

Micah kapıyı arkamızdan çarparak kapatıyor, beni kollarına alırken Damien ve Jensen'a aldırıyor. Kıçımı yemek masasının üzerine koyarak beni sırtüstü yatırıyor. Kot pantolonumu ve külotumu çıkararak bacaklarımı açtı.

Ben ıslak, titreyen bir karmaşayım, unutulana kadar becerilmek için yalvarıyorum.

Micah ayak bileklerimden tutup beni masanın kenarına çektiğinde, göz ucuyla Damien ve Jensen'ın ağacı sehpaye kaldırdıklarını görüyorum. Eşofmanını indirip kıçının hemen altına yerleştirirken uzun, kalın siki serbest kalıyor.

Bir eliyle sikini, diğeriyle de klitorisimi okşuyor. Ona karşı kıvranırken inliyorum, sularım amımdan damlarken gözlerimi kapatıyorum.

"Becer beni, Micah," diye umutsuzca yalvarıyorum. "Lütfen, sik beni."

Tek bir sert vuruşla içime giriyor, her vahşî hamlesinde masa ileri geri sallanıyor. Kalçalarımı kavıyor, bana acımasızca çarpıyor. Tekrar. Tekrar. Tekrar. Ve tekrar. Zor nefes alıyorum. İnliyordum. Küfürler savuruyor. Parmak uçlarını kalçalarımın gömüyor, derimi morartıyordu.

"Evet," diye haykırıyorum, masanın soğuk ve sert yüzeyinde kıvranıyorum. İç duvarlarımı okşuyor, tam doğru noktaya vuruyor.

"Evet," diye teşvik ediyorum. "Tam şuraya."

"Siktir," diye inliyor, tekrar tekrar içime batıyor.

"Durma," diye ısrar ediyorum, ağzım açık kalıyor. "Evet. Tanrım, evet!"

"İşte bu, bebeğim," diye övüyor. "Al şunu. Bu siki iyi bir kız gibi al."

Bacaklarım titremeye başladı. "Daha sert," diye yalvarıyorum.

Hızı yavaşlıyor ve bana sertçe çarpıyor. İtiş üstüne itiş, güç kullanıyor.

"Böyle mi

bebeğim?" "Evet,"

diye inliyorum.

"Gelmeyi hak ediyor

musun?" "Lütfen. Evet,

lütfen. Lütfen, Micah."

Orgazmım hızla artıyor. Başparmağını klitorisimin üzerine bastırdığı an, neredeyse çözülüyorum. Klitorisimi yavaş, işkenceli dairelerle ovalayarak beni anında uçurumun kenarına fırlatıyor. Doruk noktam vücudumu yırtıyor, beni tüketiyor, ben sonsuz coşku dalgalarını dalga dalga sürüyorum.

Ellerimi iki yanımda yumruk haline getiren Micah, bedenime yönelik güzel ama acımasız saldırısını sürdürüyor. İç duvarlarım onun sikinin etrafında spazm geçiriyor, beni genişçe gererken, bana bir aciliyetle çarpıyor. Tekrar ve tekrar, her vuruşta beni geri sarsıyor.

"Siktir," diye hırlıyor maskesinin arkasından, gözleri kısılmış. "Güzel." *İt.* "Sikeyim." *İt.* "Kız."

Gözlerim başımın arkasına yuvarlanıyor.

"Evet, evet," diye nefes alıyorum, o ise belimi sıkıca kavrayıp kontrolün her zerresini kendine veriyor.

"Tekrar," diye emrediyor, daha derine dalıyor. "Şimdi, Quinn. Daha fazla dayanamayacağım." İnliyor, itişler arasında bacağımlı kaldırıyor ve bileğimi omzunun üzerine koyuyor. "Benim için tekrar gel, bebeğim."

Orgazmımın bir başka dalgası beni ele geçiriyor, tam zamanında. Neredeyse başa çıkamayacağım kadar fazla. Zevk o kadar yoğun ki, aslında acı verici.

"İşte bu," diye cesaretlendiriyor, zor nefes alıyor. "Beni kurut, Quinn. Oh, lanet olsun." Başını geriye atarak son bir hamleyle serbest kalır.

"SORUN NEDİR?" Damien bana sordu.

Noel ağacımızın çıplak dallarına bakarak iç geçiriyorum. "Hiçbir şey," diye cevap veriyorum, sırtmaya zorlayarak.

Jensen kolunu bana dolayarak kanepede beni kendine doğru çekiyor. "Yalan söyleme."

"Sanırım ışıklandırılmaya alışkınım."

Micah elinde bir kutuyla odaya girer. "Gerçekten unuttuğumuzu mu sandın?"

"Işıklar!" Micah'nın yanında diz çökerek sabırsızlıkla kesip açmasını bekliyorum. "Sizde hiç süs eşyası var mı?"

Omuz silkiyor.

"Bodrum," diye cevaplıyor Damien.

"Başka odunumuz var mı?" Jensen elindeki demir çubukla şöminedeki alevleri dürterek soruyor. "*Islak* olmayan odun?"

"Quinn," diye alaycı bir şekilde suçluyor

Damien. "Çok komiksin," diyorum gözlerimi devirerek.

Çok renkli ışıkların ilk setini uzatma kabloşuna taktıktan sonra Jensen ipi bana uzatıyor. "Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu.

"Henüz değil," diyorum ona, ipi dalların üzerine yerleştirip en alttan başlıyorum. "Ama tepeye yaklaştığımda senin boyuna ihtiyacım olacak."

Ağacı ışıklar ve süslerle süslemeyi bitirdikten sonra, kanepede Damien ve Jensen'ın arasına sokuluyorum ve tabandan en tepeye kadar uzanan dolambaçlı ışık yolunu seyrediyorum. Parıltı koyu yeşil çam iğnelerini aydınlatıyor ve ben de özsuyn ve ağaç kabuğunun taze kokusunu içime çekiyorum.

"Mükemmel," diye fısıldıyorum, başımı Damien'ın omzuna yaslayarak. Parmaklarını hafifçe saçlarımdan geçiriyor.

"İyi yapmışsın."

"Bu bizim birlikte geçirdiğimiz ilk Noel arifesi," diyorum gözlerim onunkileri ararken.

"Ve çok daha fazlası gelecek," diyor sesi umut verici.

"Dürüst olabilir miyim?"

Başparmağıyla dairesel hareketlerle tenimi nazikçe okşarken Jensen'ın kalçamdaki tutuşu sıklaşıyor. "Senden her zaman dürüstlük bekliyoruz."

"Bunu hiç beklemiyordum," diye itiraf ediyorum utanarak.

Micah alevler çıtırdarken ve odunlar patlarken şömineden uzaklaşıyor, gözlerinde benim için duyduğu endişe okunuyor.

"Ben senin olmadan önce-"

"Sen *her zaman* bizimdin," diye sertçe nefes alıyor Damien, bana sarılışını sıkılaştırarak. "Bunu çok netleştirelim."

"Damien," diye uyarıyor Jensen.

Çenesi seğiriyor ve gözlerinde bir şey kararıyor. "Ben sadece gerçekleri söylüyorum."

"Biz," diye söze giriyorum, kısa bir tereddüitten sonra. "Sonunda birlikte olacağımızı hiç beklemiyordum."

"Bizimle olmak zorundaydın Quinn," diyor Jensen, parmaklarını benimkilerle birleştirip elimin arkasını öperek.

"Çok uzun zamandır karanlıkta yaşıyoruz," diyor Damien, dudaklarını boynumun kıvrımlarına sürüyor ve köprücük kemiğime kadar iniyor. "Sen sahip olduğumuz tek ışıksın."

Micah kanepenin arkasına geçerek omuzlarıma masaj yapıyor ve gergin kaslarımı gevşetiyor.

Elimi onunkinin üzerine koyarak başımı geriye eğiyorum ve bakışlarıyla buluşuyorum. Eğiliyor, dudakları benimkinden sadece birkaç santim uzakta. Yüzümün her santimine bakıyor, beni inceliyor. Sanki her özelliğimi ezberliyor. Hiç bu kadar okunamaz, bu kadar derin düşüncelere dalmış olmamıştı.

"Ne?" Sesim neredeyse hiç çıkmadan soruyorum. "Ne oldu?"

"Sadece sana hayranlık duyuyorum." Micah tavrını değiştiriyor ve Damien'a dönmeden önce geri adım atıyor. "Hazır mısın?"

Damien bir kez başını sallar ve ayağa kalkar.

Ve koridorda kayboluyorlar.

"Bu neyle ilgiliydi?" Merak ediyorum, cevap için Jensen'a bakıyorum.

Omuzlarını rahatça silkiyor, kendini koltuktan kaldırıyor ve elini uzatıyor. "Sana göstermek istediğim bir şey var," diyor, elimi onun elinin içine koyduğumda. "Kulübenin en sevdiğim kısmı."

BÖLÜM 3

Jensen beni evin yan tarafına doğru bir kapıdan geçiriyor ve burada küçük bir merdivenden inerek aşağıdaki gibi görünen bir yere çıkıyoruz

bir güneş odası olabilir. Bu zarif manzarayı seyrederken gözlerim şaşkınlıkla açılıyor. Tavandaki kirişlerin arasından sarkan beyaz Noel ışıkları parıldıyor ve yıldızlı bir geceyi andırırcasına üzerimizdeki tüm alanı aydınlatıyor.

Etrafımdaki sıcak ortam beni tamamen hayretler içinde bırakıyor. "Ciddi misin sen?" diye fısıldıyorum, ondan çok kendime.

Jensen'ın eli sırtımın alt kısmında duruyor. "Micah burayı senin için dekore etti."

"Buna inanamıyorum!"

Heyecanıma gülüyor.

İki basamakla çıkılan ahşap güvertede büyük bir jakuzi bulunuyor. Mavi bir ışık suyu aydınlatıyor. Basamakları çıkarken buhar yükseliyor ve etrafımızdaki boşluğu nem dolduruyor. Dışarıda bir kış harikalar diyarı var, gece gökyüzünden kar taneleri düzenli olarak düşüyor.

"Bu kulübe harika."

Beni göğsüne yashıyor. "Hoşuna gitmesine sevindim," diye nefes alıyor ve gevşek bir saç telini kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Sen mutlu olduğun sürece ben de mutluyum."

"Damien bizim olduğunu söyledi, ama gerçekte kime ait?"

Çenesini sıkarak bir süre sessiz kalıyor. "Ailesine aitti," diyor.

"Geçmiş zaman," diyorum endişeli bir nefes alarak. Başını sallıyor.

"Bana onlardan hiç bahsetmedi."

"Onu suçlamıyorum."

Kaşlarımı çatarak bakışlarımı suya çeviriyorum. "Onlara ne oldu?" Sıradan görünmek için elimden geleni yaparak soruyorum.

"Quinn-"

"Özür dilerim," diye ağzımdan kaçırdım. "Haklısın.

Burnumu sokmamalıydım." "Ona sorma," diye uyarıyor.

Gözlerimi onunkilere kilitlediğimde içimi ani bir endişe duygusu kaplıyor. "Yapma mı?"

"Yapma," diye sertçe tekrarlar. "Eminim eninde sonunda sana söyleyecektir. Hazır olduğunda."

"Bana ailen hakkında da hiçbir şey söylemedin." Dudakları aralandı ve zayıfça sırıttı. "Benim ailem yok."

Kalbim hemen sıkışıyor. "Jensen," diye özür dileyerek söze giriyorum. "Çok özür dilerim-"

Beni bir kez daha içine çekiyor ve bedenim onunkinin karşısında eriyor. "Sorun yok," diye beni rahatlatıyor. "Benim için sorun değil. Soru sorma hakkına sahipsin."

Kollarımı beline dolayarak baş döndürücü parfümünü içime çekiyorum. "Sadece, sen benim ailem hakkında her şeyi biliyorsun," diye başlıyorum. "Ve ben seninkiler hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Benim bir ailem yok Quinn," diye haykırıyor ve gözlerim doluyor. Fark ettiği anda bana olan sarılışı sıkılaşıyor. "Sorun değil. Gerçekten. Ben sadece

Noel arifesi için en iyi sohbetin bu olacağından eminim. Oldukça iç karartıcı."

"Seni bu konuda konuşturmak istemiyorum."

"Beni zorlamıyorsun," diye itiraz ediyor, eliyle yüzümü kavıyor. "Onlar hakkında bana hiç soru sorulmadı. Anlatacak kimsem olmadı."

"Benimle konuşabileceğini biliyorsun, değil mi?"

"Çok özverilisin," diye baştan çıkarıcı bir şekilde nefes alıyor. "Çok nazıksın. Şefkatli. Ve çok, çok güzelsin. Bunu biliyor musun?"

Güçlü elleri belimi kavrarken benim ellerim de göğsüne doğru yol alıyor. Dalgalanan kasları dokunuşumun altında geriliyor ve nefes alış veriş sığılıyor. Parmak uçlarımı geniş omuzlarında gezdirerek onu kendime doğru çekiyorum ve çenemi kaldırarak delici gözlerine bakıyorum.

Boynumun arkasını tutarak daha da yaklaşıyor. "Sen mükemmelsin," diye fısıldıyor, ben kollarının arasında erirken bana sarılışını sıkılaştırıyor. "O kadar mükemmelsin ki."

Jensen saçlarımdan bir tutam tutup başımı eğiyor. Bu ona boynumu öpmek için daha fazla erişim sağlıyor, sıcak dudakları köprücük kemiğimin üzerinde geziniyor. İçimden sessiz bir inilti kaçıyor ve meme uçlarım dantelli sütyenime doğru geriliyor. Bacaklarımı birbirine kenetleyerek, kalçalarımın arasına yerleşen ağrıyı hafifletmeye çalışıyorum. Yine de, onun dokunuşu için çaresizim.

Serbest bırakmak için.

Önümde diz çökmeden önce önce kazağımı, sonra gömleğimi çıkarıyor. Parmakları kot pantolonumun düğmelerini ve fermuarını hızla açıyor, kalçalarımın kıvrımından aşağıya, uyluklarıma doğru indiriyor. Ayak bileklerimde toplandıklarında, öfkeli bir arzuyla bana bakıyor.

Kendimi dengede tutmak için omzunu kavrayarak onlardan çıkıyorum ve vücudumun her santimini dolaşan bakışlarını izliyorum. Bacaklarımı okşarken, kalçamın hassas derisini öperken, kırmızı dantelli külotumu kalçalarımın arasına sıkıştırırken inliyor. Elimini dağınık saçlarında gezdirirken, sıcak nefesini hissetmek içimi ürpertiyor.

"Siktir," diye sertçe nefes veriyor, dudaklarını karnıma bastırıp beni şefkatle öpüyor.

Yumuşak dudakları yavaşça aşağı iniyor. Öpücük üstüne öpücük, aşk ısırığı üstüne aşk ısırığı. Tam oraya gelene kadar alçalıyor, *alçalıyor*.

"Evet," diye mırıldanıyorum, klitorisimi öperken bacaklarımı açıyorum. "Oh, *Tanrım*." "Daha ileri," diye sabırsızca emrediyor.

İtaat ediyorum, onları daha geniş açıyorum. Ona her türlü erişimi sağlıyorum. "Aferin kızıma."

Beni ağzına alıyor, harap ediyor. Mükemmel bir ritimle dilini klitorisime değdiriyor, kıcımlı kavrayıp beni daha da yaklaştırıyor. Parmaklarım saçlarını çekiyor ve vücudum titremeye başlıyor. Parmağını içime daldırıp duvarlarımı okşuyor. Bir tane daha ekleyerek parmaklarını kıvrıyor ve tam doğru noktayı buluyor.

Ona haykırırken beni dişlerinin arasına alıyor, hafifçe ısırıyor. Emiyor, yalıyor ve dilini klitorisimin üzerinde düzleştiriyor, kalın, uzun parmaklarıyla beni sikerken hızını artırıyor.

Kendimi ona doğru çekerken nefesim daralıyor, sütyenimin kancasını açıp göğüslerimi ortaya çıkarırken yüzünü sürüyorum. Göğsüme doğru uzanarak parmaklarının arasında büzülmüş meme uçlarımı döndürüyor ve orgazmım beni ele geçiriyor.

Beni dik tutarak kıcımlı kavırıyor ve vücudum sarsılıyor. Orgazmımın verdiği coşku içime işliyor ve zevk çılgınlıklarım odada yankılanıyor. Jensen beni yutmaya, sularımı yalamaya devam ediyor, sonunda etrafımızdaki boşluk sessizleşene kadar.

Verme ve özellikle de *alma* mevsimidir.

Hiçbir uyarıda bulunmadan ayağa kalkıyor, küçük bedenimin üzerinde yükseliyor. Jensen ayaklarımı yerden keserek beni kollarının arasında gelin gibi tutuyor. Beni kulübeye doğru taşıyor ve kollarım boynuna dolanıyor. Bilinmeyen verdiği beklenti beni ele geçiriyor.

Omzuyla bir kapıyı iterek açıyor ve mumlarla loş bir şekilde aydınlatılmış ebeveyn yatak odasına giriyoruz. Titrek alevler her yönden geliyor gibi görünüyor, ancak odadaki başka kimseyi seçemeyeceğim kadar karanlık.

Jensen beni yatağa yatırıyor ve sırtımı şilteye bastırıyor. "Kıpırdama," diye mırıldanıyor, itaat etmem için beni uyarıyor.

Ben de başımı sallıyorum.

Bununla birlikte, arkasını dönerek kendini odadan kovuyor.

Birdenbire gerildim. İşte buradayım, tamamen çıplak, görünürde başka kimse yok. Hayal gücümün kontrolü ele geçirmesine izin verdiğim için zihnim dolaşmaya başlıyor. Belli ki bir şeyler planlamışlar, kendi özel gündemleri var ve bunun ne olabileceğine dair en ufak bir fikrim yok.

Sessizlik sağır edici.

Kalbim çılgınca çarpıyor.

Ta ki beklenmedik bir şekilde kapı bir kez daha açılana kadar. Damien, Jensen ve Micah Noel Baba şapkalarıyla karşımda duruyorlar.

Sadece Noel Baba şapkaları.

Bu şenlikli manzara karşısında meme

uçlarım büzüştü. Kutsal, o kadar da

sessiz olmayan gece.

"Ağzını kapat Quinn," diye alay ediyor Damien, ağır dövmeli, erkeksi vücudu yatağa yaklaşırken esniyor.

"Bizi baştan çıkarıyor," diye ekliyor Jensen, yaklaşırken siki seğiriyor.

Micah komodinin yanındaki duvara bir dizi Noel ışığı takıyor, dudaklarının kenarında muzip bir sırıtma oynuyor. Jensen benim kolumu tutarken, o da ipin başını karyolanın sol direğine doluyor.

Bir başka fantezim daha hayata geçiyor.

"Bir liste yaptık, küçük Quinn," diye fısıldıyor Damien kulağımın dibinde.

"İki kez kontrol ettik," diye ekliyor Jensen, ışık demetini koluma dolayarak sıkıca çekiyor.

"Ve ortaya çıktı ki-" Micah tereddüt ediyor, diğerkolumu da bağıyor.
"Bizim güzel küçük sürtük yaramazlık yaptı."

Bileğimdeki kan dolaşımını kesmek için ipi sertçe çekerken yüzüm kızarıyor. "Yaramaz kızlara ne olur?"

Damien yatakta bana katılıyor, sert, kalın aleti kaygan kalçalarımın arasında geriliyor. "Yaramaz kızlar boğulur."

"Yap şunu," diye soluyorum ve gözlerinde ateşli bir arzu alevleniyor. "Boğ beni, baba."

"Buna hazır mısın bilmiyorum prenses," diye uyarıyor başparmağını dudaklarımda gezdirerek.

Sertçe yutkunarak gözlerinin içine derin derin bakıyorum. "Neye

hazırsın?" Yüzü sertleşiyor. "En karanlık yanıma."

Gözlerimi ona dikerek korkularıyla savaşıyorum. "Yap şunu," diye fısıldıyorum. "Hepinizi istiyorum Ghost, iblislerinizi bile."

"Bana yürekten güveniyor musun?"

"Evet," diye cevaplıyorum. "İçimdeki her
şeyle."

"İşte bu bebeğim," diyerek parmaklarını boğazıma kilitliyor. "Karşı koyma."

Daha fazla baskı uyguluyor, nefes almamı imkansız hale getiriyor. Ama bunu ben istedim. Bunun için resmen yalvardım.

Bu alışık olmadığım bir duygu.

"O güzel yeşil gözlerindeki korku mu?" diye soruyor kendini beğenmiş bir şekilde, başını yana eğip beni incelerken. Vücudunun altında, yatak başlığına bağlı ve tamamen çaresiz halimi görünce dudakları aralanıyor.

Nefes nefese.

Buna karşılık olarak, bileklerime sarılı ışık ipini sertçe çekiyorum. Ve kendi şaşkınlığımla, paniklemek yerine kendimi gülümserken buluyorum.

Onu kışkırtıyor.

"Evet," diye övüyor, ben gittikçe uzaklaşmaya başlarken kavrayışını sıkılaştırıyor. Birden baskıyı hafifletti. "Siktir." Nefesinin altında inliyor. "Elim boğazındayken çok ateşli görünüyorsun Quinn. Dayanamıyorum."

"Daha fazla," diye hevesle yalvarıyorum, ona karşı kıvranıyorum.

"Yaramaz kız, bu kadar olduğunu mu sanıyordun?" diye sorarak benimle alay ediyor ve hava kaynağımı bir kez daha kesiyor.

Daha sert. Acımasız. Bana en ufak bir merhamet bile göstermiyor. Oksijen yoksun ciğerlerimi doldurmak istiyor. Yutkunmak bile imkansız. Kalp atışlarım hızlanıyor, göğsümde sert bir şekilde çarparken, gözleri eğlenceyle titriyor.

Beni yakından izlerken, altında debelenmeye başlıyorum ve görüşüm bulanıklaşıyor. Damien yavaşça içime giriyor, boğazımdaki baskıyı hafifletiyor ve sonunda nefes almama izin veriyor.

"Siktir," diye sertçe inliyor, bana yoğun bir bakış atıyor, daha derine itiyor. "İyi misin, bebeğim?"

"Evet," diye soluk soluğa kalıyorum, beklemediğim bir yükselişle tükeniyorum. "Tekrar," diye ısrar ediyorum.

Jensen ve Micah yaklaşıp dikkatle bizi izliyorlar.

"Seninle işim henüz bitmedi Quinn," diye nefes alıyor Damien, Noel Baba şapkasını yere fırlatıp yerine Hayalet Surat maskesini takarak. "Daha yeni başlıyoruz."

Dövmeli elini bir kez daha boğazıma dolayarak bastırıyor ve beni daha sert boğuyor. Başım hafifliyor. Gözlerim sulanmaya başlıyor. Jensen ve Micah da maskelerini takıp beni Cadılar Bayramı gecesine geri götürürken adrenalin içime işliyor.

"Gözlerini benim için açık tut," diye talimat veriyor. "Yeterince içmediysen göz temasını kesme. Eğer bu senin için çok fazlaysa."

Ama öyle değil.

Bundan çok uzak.

Mutlak bir coşku hissi içimi kaplıyor. Damien gözlerimin içine baktığında bunu görüyor. Daha fazlası için açlıktan ölüyorum. Bana kuvvetle çarpıyor, ağırlığını bedenime bastırıyor. Parmaklarını boynuma daha sıkı doluyor, kalçaları leğen kemiğime defalarca çarpıyor.

Beni duygusuzca beceriyor. Vahşice. Her itişin arkasındaki katıksız güç tenimi zedeliyor. Her düzensiz nefesinde göğsünün yükselip alçalmasını izlerken, yüksek sesle inleyerek bundan zevk alıyor.

Göz kapaklarım ağırlaşıyor ve o da bunu fark edip baskıyı hemen bırakıyor.

"Hayalet," diye yalvarıyorum nefes nefese, daha fazlası için umutsuzca. "Çok yaklaştım." İnliyorum, bileklerimi kesen ışıkları çekiştiriyorum. "*Lütfen.*"

Sinsice gülümsüyor, içime daha sert giriyor ve beni sarsarak geri itiyor.

"Yüzün gözyaşları içindeyken çok güzel görünüyorsun," diyor sadistçe ve boynuma bir başka renkli ışık demeti doluyor.

Beni onlarla boğuyor.

Micah yaklaşıyor. "Damien-"

"Bunu o istedi," diye sözünü kesiyor, boğazıma bastırıyor ve yavaşça baskıyı artırıyor. "O çok-" *İt.* "Sikiş-" *İtme.* "Islak."

Maskesinin karanlık gözlerine bakarken, orgazmım içimden geçerek varlığımın her zerresini tüketiyor. Ve o *biliyor.*

"Aynen öyle," diye ısırıldı. "Benim için gel."

Vücudum savaş ya da kaç moduna geçerken endorfinlerim salgılanıyor. Bu yoğunluk seviyesini daha önce hiç yaşamamıştım ve maskesinin gözlerinden uzaklaşır uzaklaşmaz boğazımı serbest bırakıyor.

"İyi kız," diye övüyor, tekrar tekrar içime batıyor, iç duvarlarım onun horozunu sertçe emiyor. "*Siktir.*" Son bir hamleyle serbest kaldığında üzerime yığılıyor, güçlü vücudu ter içinde kalıyor. "Bunu çok iyi karşıladın, küçük Quinn." Kendini yataktan kaldırmadan önce saçlarımı hafifçe okşuyor, ben nefesimi tutarken beni yatıştırıyor. "Seninle çok gurur duyuyorum."

Micah boynumdaki ve kollarımdaki ışıkları açıyor, rahatsızlığı hafifletmek için bileklerimi okşuyor. Onu Cadılar Bayramı gecesindeki maskesiyle tekrar görmek tüylerimi diken diken ediyor. Aniden yatakta bana katılana kadar flashbackler beni ele geçirmeye başlıyor.

Sırt üstü uzanarak beni üzerine çekti, gergin ereksiyonu belirgin karın kaslarına baskı yapıyordu. Beline sarılarak, sikinin pembe başını girişime yerleştiriyorum ve yavaşça santim santim üzerine batıyorum.

"Siktir," diye homurdanıyor Micah, kalçalarını şilteden kaldırıp kendini daha derine gömüyor.

Jensen arkamdan tırmanıyor, ipi yanlarımda sabitlenmiş kollarıma dolayarak beni kırmızıya boyuyor. "Kurtulabilir misin?" diye soruyor kulağımın dibinde.

"Hayır," dedim.

"Güzel."

Ben sırtımı eğerken o beni öne doğru eğiyor. Micah kollarını etrafıma dolayarak beni sıkıca tutuyor. Klitorisimi leğen kemiğine sürmesi içimde bir zevk kıvılcımı yaratırken, Jensen kıcımı yağlayarak beni istilasına hazırlıyor. Parmaklarıyla beni iyice geriyor, kollarımın bağlı olması beni hareketsiz bıraksa da daha hızlı hareket ediyorum.

"Evet," diye teşvik ediyor Jensen. "Parmaklarımı o küçük dar kıcınla becer."

Micah kollarını sırtıma doluyor ve yatağın üzerinden içime giriyor, Jensen ise sikinin ucunu arka girişime bastırıyor. İleri doğru iterek yavaşça içimi dolduruyor.

"Evet," diye haykırıyorum, onlar tarafından tamamen tüketiliyorum.

Jensen arkamdan içime girerken kalçalarındaki tutuşunu sıkılaştırıyor, Micah ise her ikisi de mükemmel bir ritimle altımda kontrolü ele almaya devam ediyor.

Dudaklarımdan boğuk bir inilti kaçıyor.

"Kahretsin," diye sertçe nefes veriyor Micah. "Bu seksi küçük çılgınlıkları duymaya daha fazla dayanamayacağım."

"Biraz daha," diye yalvarıyorum, gerinerek.

"Hepimizi mi istiyorsun?" Damien yavaşça sikini okşayarak soruyor. "Seni bütün gece becerebilirim. Tekrar tekrar. Tekrar ve *tekrar*."

Jensen ve Micah'nın sıcak bedenlerinde kıvranarak, "Hepinizi istiyorum," diye inliyorum.

"Yalvar," diye emrediyor Micah, kabzasına kadar gömülmüş halde.

"Lütfen," diye çaresizce sızlanıyorum, kalçalarımı yuvarlayarak. "Lütfen, yalvarıyorum. Daha fazla. Hepinize."

Micah'nın parmak uçları kalçalarımın batıyor. "Daha fazlasını istiyor," diye nefes alıyor, her vuruşta kendini daha derine daldırıyor. "Hadi ona verelim."

Damien bana açlıkla bakıyor. "Çok muhtaçsın." Sikini dudaklarımdan arasından geçirmeden önce başparmağıyla ağzımı açıyor. "Em," diye emrediyor, ben öğürürken kendini boğazımın arkasına itiyor. "Evet. Babanın sikiyle boğul. *Siktir*."

Saçlarımdan gevşek tellerini toplayarak yüzümden uzaklaştırıyor. "Sikimi emme konusunda çok iyisin."

Ağzıma daha fazla pompalarken, tek düşünebildiğim hava. *Havaya* ihtiyacım var.

Bunu bir seyirci olarak izlemek için her şeyimi verirdim. İşte buradayım, Noel ışıklarıyla bağlıyım, üç maskeli adamım tarafından ağzım bağlanıyor.

Ve daha da iyisi, hepimiz bir araya geliyoruz.

Bundan daha şenlikli olamazdı.

BÖLÜM 4

Sirkaç saat sonra, hepimiz geniş oturma odasındaki kanepede birbirimize sokulurken kar fırtınası şiddetleniyor. Alevler dans ediyor

Bacadan esen rüzgârla birlikte düzensiz bir şekilde ısıklık çalıyor ve çatırdıyordu.

Başımı Jensen'ın kucağına yaslayarak, karanlık odayı aydınlatan Noel ağacımızın güzelliğini seyrediyorum. Son Noel arifemle ilgili anılar zihnime üşüşüyor ve onlarla ne kadar savaşırsam o kadar güçlü bir şekilde geri geliyorlar.

Damien bacağımı okşayarak beni gerçekliğe geri döndürüyor. "İyi misin?" diye soruyor.

Sessiz kalıyorum.

Micah yaklaşıyor, şimdi Jensen'la omuz omuza, saçlarımı nazikçe okşuyor. "Sorun nedir?"

Jensen çenemi kavırıyor, başımı çeviriyor ve beni ona bakmaya zorluyor. "Hiç bu kadar sessiz olmamıştın," diyor şakayla karışık.

Küçük bir kahkaha atıyorum.

Gözleri kısıldı. "Genelde çeneni kapatmanı sağlayamayız."

Gözlerimi devirerek yan tarafıma dönüyorum. "Ben iyiyim," diye yalan söylüyorum. "Bize yalan söyleyemezsin Quinn," diye karşılık veriyor

Damien. "Senin içini görebiliyoruz." "O bir anıydı," diye cevap

veriyorum, üzerimden atarak. "Sadece aptalca bir anı."

"Detaylandırmak ister misin?" Jensen sorar.

"Paylaşmak istemiyor," diye araya giriyor Micah ve beni hazırlıksız yakalıyor. "Bırak öyle kalsın."

"Öyle mi? Kendi adına konuşabilir." "Siktir git."

Damien ses tonunda sinirlilikle, "Yeter," diye emrediyor.

İyice düşünmeden derin bir nefes alıyorum ve gözlerimi sıkıca kapatıyorum. "Geçen Noel, bu adamla konuşuyordum."

Etrafımızdaki boşluğu ürkütücü bir sessizlik dolduruyor, ta ki kulaklarıma yerleşen donuk bir çınlama duyulana kadar.

"Öyle mi?" Jensen ısrar ediyor.

"Birkaç kez çıktık," diye başlıyorum, sesim neredeyse hiç çıkmıyor. "Gerçekten iyi birine benziyordu. Beni şık restoranlara götürdü. Oradan buradan rastgele hediyeler aldı." Kısa bir tereddüitten sonra battaniyeyi göğsüme daha sıkı sarıyorum. "Ta ki beni sürekli aramaya ve mesaj atmaya başlayana kadar. Nerede olduğumu ve kiminle olduğumu soruyordu."

Damien öne doğru eğiliyor, bacaklarımı sıkıca kavrarken vücudunu geriyor. Micah saçlarımı okşamaya devam ediyor.

Jensen'ın nefes alış verişi zorlaşıyor.

"Ve ona söylediğimde bana inanmadı," diye ekliyorum sessizce, gergin bir kahkaha atarak. "Çok aptalım."

"Öyle söyleme," diye tükürdü Damien. "Sakın kendine aptal deme."

"Tüm kırmızı bayrakları görmezden geldim. Her birini. Her birini. Birini," diye yavaşça konuşuyorum, başka tarafa bakarak. "Onunla o Noel arifesi partisine asla gitmemeliydim."

Damien bacaklarımı kucağından indiriyor ve ayağa fırlıyor. "Hayır," diye nefes veriyor, odada volta atıyor. "Sakın söyleme, Quinn. Sakın bana söyleme-"

"Damien," diye kekeliyor Micah, ağacın yanında ona katılıyor ve omzuna tutunuyor.

Damien onu uzaklaştırır. "O öldü," diyor soğuk bir şekilde. "Ö l d ü amına koyayım."

"Quinn," diye fısıldıyor Jensen, gözlerini benimkilere kilitleyerek. "Ne oldu?" Gözlerim yaşlarla doluyor.

"Quinn," diye ısrar ediyor, yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Sana ne yaptı?"

Ben hızla dik otururken, Micah önümde diz çöküyor ve ellerini dizlerimin hemen üzerindeki bacaklarıma koyuyor. "Sorun değil," diyor usulca. "Eğer bu konuda konuşmak istemiyorsan, seni anlıyoruz. Ama eğer istersen, senin için burada olduğumuzu bil."

Ellerini ellerime aldığımda yanaklarımı ıslaklık kaplıyor. "Hayır dedim," diye haykırdım, sesim çatlıyordu. "Ona durmasını söyledim. İstemediğimi söyledim."

Damien tepkisini gizlemek için bana sırtını dönüyor. "Sana zarar verdi," diye mırıldanıyor Jensen.

"İkimiz de çok s a r h o ş t u k ," diyorum kendimi kanepeden iterek. "Önemli bir şey değildi. Zaten artık geçmişte kaldı. Aştım artık."

Topuklarımda üzerinde dönerek odadan çıkıyorum ve mutfığa doğru ilerliyorum. Arkamdan gelen ayak sesleri içimde bir adrenalin patlamasına yol açıyor. O geceyi geri almak için her şeyi yapardım. Zamanda geriye gidip onu değiştirebilmek için her şeyi yapardım.

Onunla daha sert savaşmak için.

Herhangi bir şey.

"Sorun yok Quinn," diyor Micah omzumun üzerinden. "Artık iyisin."

"Bizimle güvendesin," diye ekliyor Jensen.

"Ona bu saçmalıkları a n l a t m a ," diye ısırtıyor Damien. "Sinirlenmeye ihtiyacı var."

"Senin neyin var be adam?" Micah talep ediyor. "Yeterince şey yaşadı."

Tezgâhın kenarına tutunarak gözlerimi sıkıca kapattım. Damien haklı.

Daha fazla haklı olamazdı.

Damien, "Kendine yalan söylemeyi bırakması gerekiyor," diye bastırır. "Quinn, *hiçbir şey* değildi. O aşağılık pislik kendini sana zorla kabul ettirdi. Sen hayır dedin. Ona durmasını söyledin. O piç sana tecavüz etti."

"Bana tecavüz etti," diye fısıldıyorum.

"Özür dilerim bebeğim," diyor acı içinde. "Çok üzgünüm. Bunu hissetmek için kendine izin vermelisin. Gözlerinde yanan nefreti ve öfkeyi görebiliyorum. Çok uzun zamandır içinde tutuyorsun bebeğim. Dışarı çıkmasına izin vermelisin."

"Ama nasıl?" Neredeyse yalvaracaktım.

Yaklaşıyor; çenesi sıkıca kenetlenmiş. "Sana yardım etmemize izin ver," diyor temkinli bir şekilde.

Micah aramıza girerek beni kollarının arasına aldı.

"Hayır," diye tükürdüm.

Micah sendeleyerek geri çekiliyor ve şaşkınlıkla bana bakıyor. "Hayır mı?"

"Hayır dedim," diye tekrarlıyorum yüksek sesle, gömleğini göğsünde yumruklayarak ve onu daha yakına çekerek.

Şaşkınlıkla bana bakarken gözleri hemen kısılıyor. "Quinn _"

"Dur!"

Micah geri sıçırıyor, sırtını tezgâha yaslıyor ve dehşetle bana bakıyor.

Damien yaklaşır. "Bizden ne istediğini söyle Quinn," diyor usulca.

"Kendimi güçlü hissetmek istiyorum," diye açıklıyorum, anlamaları için elimden geleni yapıyorum. "Çaresiz ve utanmış hissetmek yerine."

"Sizin için ne yapabiliriz?" diye soruyor.

"Artık kendimi kurban gibi hissetmek istemiyorum."

Jensen kafasını toparlamaya çalışarak, "Bizimle birlikte rol yapmak istiyorsun," dedi. "Ama bu sefer kontrolün her zerresinin sende olduğunu biliyorsun."

"Ben deli miyim?" Sesim çatlayarak soruyorum.

"Hayır," diye atıldı Damien. "İstediğin gerçekten bu mu?"

"Evet."

"Güvenli bir kelimeye ihtiyacımız var," diye kesin bir dille ifade ediyor. "Ne olacak?" "Ökseotu."

"Bundan emin misin?" diye tekrar soruyor.

"Evet," diye yanıtlıyorum.

"Herhangi bir sınırın var

mı?" Başımı sallıyorum.

"Hayır."

Bir an durup sessiz bakışlar atarlar. Sonunda kabul ederek başlarını sallarlar.

"Tamam, Quinn. Bu sefer kontrol sende," diyor Damien, gözleri kararmadan önce. "Koş."

BÖLÜM 5

DAMIEN

Suinn havalanıyor, kapıyı itiyor ve karanlık koridorda kayboluyor. Çenemi sıkıyorum, öfke beni felç ediyor. Dişlerimi hissediyorum Sanki paramparça olmalarına saniyeler kalmış gibi. Şu anda emin olduğum tek bir şey var.

Bu adamı avlayacağım.

Onu bulacağım.

Ve onun lanet boğazını dişlerimle sökeceğim.

"Nedir bu?" Micah bana sertçe soruyor. "Neden onun bunu tekrar yaşamasını istiyorsun?"

"Onun bir kez istismar edilmiş olması senin için yeterince iyi değil mi?" Jensen öfkeyle talep eder. "Bunu iki kez yaşamak zorunda mı?"

"Anlamıyorsun," diye karşılık veriyorum. "*Onun* istediği bu. Onu duydun."

Jensen geri adım atıyor, yüzünü belirsizlik kaplıyor. "Ben yokum."

Micah'nın gözleri kısılır. "Güvenli bir kelime seçti," diye nefes alarak elini saçlarında gezdiriyor. "Bu onun rıza gösterme şekliydi."

"Bu adamı bulmalıyız," diyor Jensen.

"Bulacağız," diyorum.

"Adını bile biliyor muyuz?" Micah soruyor.

"Henüz değil. Ama yapacaęız."

Jensen kapıya doğru ilerliyor.

"Kaçıyor musun?" Seslendim.

"Maskelerimizi kapıyor," diye cevap veriyor. "Onu asla yüzüstü bırakmayacağımı biliyorsun."

Micah mutfakta hareketsiz duruyor, bakışları ayaklarımızın altındaki parke zemine sabitlenmiş.

"İyi misin?" Omzunu tutarak soruyorum. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

Hemen başını kaldırıp acı dolu gözlerini benimkilere dikeyor. "Onun için her şeyi yaparım."

Ben de başımı sallıyorum.

Ona sadece dünyayı vermezdik. Kemiklerimizin derisini de verirdik.

Quinn için her şeyi.

Siyah maskeyi yüzümden indirerek, tek ışık kaynağı Noel ağacı ve şömineden gelen zifiri karanlık koridorda ilerliyorum. Göz ucuyla bir karaltı yakaladığımda, bunun sadece duvara yansıyan gölgem olduğunu fark ediyorum.

"Çık dışarı, çık dışarı, küçük Quinn," diye sessizce

alay ediyorum. Micah yatak odasından çıkıyor ve

başını sallıyor.

"Bizden sonsuza dek saklanamazsın," diye alay ediyor Jensen ve misafir yatak odasının kapısında kayboluyor.

Rüzgâr bacadan uğuldayarak uzun alevleri çılgınlığa sürükler ve ağaçtaki ışık telleri titremeye başlar.

Micah dirseğıyle beni dürtüyor ve hafifçe başıyla kanepeyi işaret ediyor. Yavaşça ona doğru ilerliyoruz, duvardaki küçük gölge onu ele veriyor. Ta ki bir sonraki adımım ile birlikte yerden gelen gürültülü bir gıcırtı duyulana kadar.

Ayağa fırlıyor ve duvarı iterek ona avantaj sağlıyor. Karanlık evin içinde onu kovalıyoruz ve tam keskin bir köşeyi döndüğümüzde bileğini yakalıyorum.

Umutsuzca kendini çekmeye çalışırken, kollarımı onun minyon bedenine dolayarak tam kontrol sağlıyorum. Birdenbire suratımın ortasına bir tokat atıyor ve ardından başka bir koridora doğru koşmaya başlıyor.

Jensen kanlı dudağımı fark ettiğinde sırtıyor. "Alınan," diyor. Micah yanıma geliyor. "İyi misin?"

Ağzımın kenarındaki kanı silerek çarpık bir şekilde sırtıyorum. "Hiç bu kadar iyi olmamıştım."

Bodrum kapısı açık bırakılmış. Merdivenlerden yavaşça iniyoruz, ayak seslerimiz sessizliği sona erdiriyor.

Ve işte orada, sırtı ve avuç içleri duvara sıkıca bastırılmış.

"Saklanacak başka yerin yok mu, küçük Quinn?" Kendimi karaktere bürünmeye zorlayarak alay ediyorum. *Onun* için.

Onun için *her şeyi yaparım*.

"Beni rahat bırak," diye kekeliyor, titrek bir nefes veriyor.

"Bana vurdun lan," diye gülüyorum, onunla alay ederek.

"Öyle mi yaptım?"

"Bunu durdurabilirsin," diye onu temin ediyorum. "Sadece güvenli kelimeni kullan ve bitsin."

"Bana acımayın lan!" diye çıkışıyor, ona yaklaşırken gözlerimin içine bakıyor. "Bununla başa çıkabilirim, bunu sen de biliyorsun."

Öne doğru bir adım atarak onu köşeye sıkıştırıyorum ve kollarımı başının iki yanına koyarak onu duvara hapsediyorum. "O zaman," diye nefes alıyorum, bacaklarını tekmeleyerek açıyorum. "İyi bir dövüş çıkarsan iyi edersin."

Güzel yeşil gözlerinde bir kıvılcım var. "Ne bekliyorsun?"

Parmaklarımı bileklerine dolayarak kollarını kaldırıyorum ve onu duvara sabitliyorum. Vücudumu ona doğru eğdiğimde çırpınmaya başlıyor, neredeyse elimden kurtuluyordu. Onu omzumun üzerinden atıp bilardo masasına yatırmadan önce bacaklarını tekmeliyor ve kollarını sallıyor.

Jensen ve Micah onu kollarından tutarken ben de belimi bacaklarının arasına yerleştiriyorum. Toplayabildiği tüm gücüyle bize karşı koyuyor.

Yine de hiçbir yere varamadı.

"Bırak beni," diye bağıyor, kollarını kıvrarak kurtulmaya çalışıyor.

"Hiç şansın yok," diyorum, pijamasının altını çıkarıp yere düşmesine izin vererek. Kaşlarımı kaldırarak kısık bir kahkaha attım. "Külot yok." Ellerimle kalçalarını aralayarak pembe, parıldayan amcığının görüntüsünde boğuluyorum ve onu yiyip bitirmekten başka bir şey istemiyorum. "Bu küçük tatlı amcığın tadına bakmamı istiyorsun, değil mi?"

"Hayır," diye inliyor, nefesi kesiliyor.

Eğilerek yüzümü onun kaygan kalçalarının arasına gömüyorum ve çaresizlik dolu bir inilti ondan kaçıyor. Dilimi klitorisine bastırarak, en sevdiğim yemeğin tadını çıkararak onu alaycı bir şekilde yalıyorum. Kalçalarını kıvrıyor, çığlık atıyor ve sonra çekilmeye çalışıyor.

Onu kenara çekerek, "Kıpırdamadan durmasını sağla," diyorum.

Jensen ve Micah kollarını bilardo masasına çarparak, daha iyi kavramalarını sağlamak için pozisyonlarını ayarlıyorlar.

"Dur," diye ısrar ediyor, ellerimi kalçasının altından geçirip elimle kıcını kavradığımda. "Bunu istemiyorum!"

Dilimi onun dar deliğine daldırıyorum, etine karşı açlıkla nefes alıyorum, aletimi çıkarmak için eşofmanımın içine uzanıyorum.

"Hayır," diye haykırıyor, bana karşı geriliyor. "Lanet olası dur! Dur! Dur!"

"Damien," diye tersledi Micah, emin değildi.

Bakışlarımı amından kaldırarak gözlerimi onunkilere diktim ve dilimi klitorisinin üzerinde gezdirdim. Bir gösteri yapıyordum. Daha sert, daha hızlı, asla doyamayacağı en sevdiği ritmi buluyorum.

"Hayır," diye inliyor, kendini ağzıma sürüyor. "Boşalmama izin verme."

"Bana ne yapacağımı söyleme," diye inliyorum, bir elimle iki parmağımı içine sokarken diğer elimle sikimi okşuyorum. "Benim için boşalacaksın."

Kollarını başının üzerine kaldırmaya zorlayarak, onu morartıcı bir tutuşla sıkıştırıyorlar. Uzun boyumla onun üzerinde yükseliyor, sikimi tek ve uzun bir darbeye içine sokuyorum. Boyutuma alışması için ona zaman bile tanımadan, hiçbir duygu kırıntısı olmadan onu beceriyorum.

Ondan *nefret*

ediyormuşum gibi

beceriyorum. Ama,

Tanrım, nasıl da...

Hiçbir uyarı olmadan, çığlık atıyor. Yüksek sesle. O kadar yüksek ki, komşularımız olsaydı endişelenirdim. Ama yok. Kimsenin onun çığlıklarını duyamayacağı ıssız bir yerdeyiz.

"Devam et," diye alay ediyorum, tekrar ve tekrar ona zorla çarpıyorum. "Kimse seni duyamaz."

Daha fazla çığlık atıyor ve amcığı sikimin etrafında sıkıca kenetleniyor, bana tam orada olduğunu bildiriyor. Cebime uzanıp bıçağımı çıkardım. Bıçağın ucunu boğazına bastırınca hareketsiz kalıyor, aniden hareket etmekten korkuyor.

Mücadele etmek için.

"Şimdi iyi bir sürtük ol ve benim için gel," diye emrediyorum, acımasızca içine girerken kalçalarımı sallıyorum. "Kime ait olduğunun sonsuz bir hatırlatıcısı olarak her birimizin baş harfini tenine kazımadan önce."

Birden gözleri benimkilerle kilitlendi. "Yap şunu," diye

meydan okuyor. "Siktir," diyor Jensen nefesinin altından.

"Beni kışkırtma Quinn," diye sertçe nefes alıyorum, vuruşlarımı yavaşlatıyorum.

"Yap şunu," diye ağlıyor, gerçek gözyaşlarıyla.

Lekeli kalbim batıyor. Onu öldüreceğim. Onu incittiği için öldüreceğim.

"Lütfen," diye boğuluyor, altımda kıvranıyor. "Sana yalvarıyorum."

Bıçağın ucunu kalçasının kıvrımından tutarak gözlerimi kısıyorum. "Burası mı?"

Sabırsızca başını sallıyor. "Yap şunu!"

"Bu çılgınlık," diye itiraz ediyor Micah, onun dudaklarına uzun bir öpücük kondurarak. "Sen delisin, Quinn; bunu biliyor musun?"

"Lütfen," diye yalvarıyor, ta ki Jensen eğilip ağzını onunkine yapıştırana kadar.

Onu susturmak.

Bıçağı derisine bastırdıklarında acıdan irkilerek tüm vücudunu bilardo masasından kaldırıyor. Onu bir kez daha yere yatırıp sıkıca tutuyorlar ve kısa süre sonra mutlak zevk çılgınlıklarına dönüşen çılgınlıklarını görmezden geliyorlar.

Her çizgiyi oyarken, kan damlıyor, ama aynı zamanda onun içine gömülü kalıyorum. Onu genişletiyorum, tüketiyorum. Onu kesiyorum. Onu sahipleniyorum.

İt. Kes. İt. Kes.

Tekrar ve tekrar.

DS

MH

JP

"Evet," diye inliyor, sırtını kamburlaştırarak.

Orgazm onu bütünüyle yutarken iç duvarları titreşen sikimin etrafında sıkışıyor. Vücudu kasılıyor, güzel ağzı açılıyor ve endorfinleri onu öfkeliendirirken başını geriye yatırıyor. Acı. Zevk. İkisinin karışımı.

Bayıldı.

Doyamıyor.

Ve bıçağı bırakıp kendimi onun içine boşaltıyorum. İtiş üstüne itiş, her kasıtlı vuruşta vücudunu masanın daha da yukarısına gönderiyorum. Jensen ve Micah kollarını bırakıyor ama o bir santim bile kıpırdamıyor. Kapalı göz kapaklarının köşelerinden gözyaşları sızıyor.

"Quinn," diye nefes alıyorum, bileğindeki yara izlerini öperek. "Her şey bitti Quinn."

Kolumu sırtının altından geçirerek onu göğsüme yaslamadan önce oturtuyorum. Bana öyle sıkı sarılıyor ki, sanki evrenindeki tek sağlam şey benmişim gibi.

Ve hıçkıra hıçkıra ağlıyor.

Üçümüz de onu kucaklıyor, elimizden geldiğince teselli ediyoruz.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor, kollarını Jensen ve Micah'a dolayarak onları kucağımıza çekiyor. "Teşekkür ederim."

Micah saçlarını hafifçe okşayarak, "Her şey yolunda bebeğim," diye onu temin ediyor. "Yanıdayız," diye söz veriyor Jensen.

"Artık güvendesin," diye fısıldıyorum neredeyse, alnımı onunkine bastırarak. "Bir daha kimse sana zarar veremeyecek."

Bundan emin olacağım.

Ve eğer denerlerse... sonlarıyla karşılaşılır.

BÖLÜM 6

B Tavandan tabana kemerli pencereden içeri doğru ışıık huzmeleri süzölüyor. En yumuşak battanileyelerin içinde kıvrılmış, dövmele kollar

Beni daha yakına çek. Yan döndüğümde Micah'nın yanımda mışıl mışıl uyuduğunu görüyorum.

Jensen bize bakacak şekilde yan dönüyor ve kolunu Micah'nın göğsüne doluyor. Onun kucağına sokularak uykularında birbirlerini rahatlatıyorlar. Çenemi Micah'nın geniş omzuna yaslayarak kendimi ona doğru bastırıyorum, vücudunun sıcaklığının tadını çıkarırken bacaklarımı birbirine doluyorum.

Birkaç saniye içinde gözleri fal taşı gibi açılıyor ve dudaklarında hafif bir sırıtma beliriyor. Parmak uçlarıyla kolumu hafifçe okşuyor, tenimde tüylerim diken diken oluyor. Kalçalarımı ona doğru sallayarak kolonyasının kalıcı kokusunu içime çekiyorum.

Başını hafifçe çevirerek dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Dilini dudaklarımın kenarında gezdirerek beni şefkatle öperken başım hafifliyor. Jensen derin uykusunda bizden uzaklaşıyor. Micah üzerime yuvarlanıyor ve eliyle yüzümün yan tarafını kavıyor.

Dillerimiz çarpışıyor ve o kontrol için savaşıyor. Elini bacaklarımın arasına sokmadan önce başparmağını büzölmüş meme ucumun üzerinde gezdirerek göğüslerimi okşuyor. Klitorisimi bulup yavaş ve hassas daireler çizerek bana masaj yaptığında boğazımda boğuk bir inilti düğömleniyor. Kaygan parmaklarıyla girişimi okşarken keskin bir nefes veriyor ve alt dudağıımı dişlerinin arasına alıyor.

"Siktir," diye fısıldıyor, parmağını içime daldırarak. "Ne kadar ıslak bir kız." "Evet," diye mırıldanıyorum, sırtımı kamburlaştırıyorum ve göğüslerimi göğsüne bastırıyorum.

Micah bir parmak daha ekliyor ve onları kıvrırarak g noktamı okşuyor. Her sinir ucu diken üstünde. Bana tam olarak nereden dokunacağını biliyor ve onun altında parçalanmamı sağlıyor. Dudakları boynumu bulduğunda nefesim kesiliyor, kulağımın altındaki hassas etin üzerinde hafifçe geziniyor.

"Becerilmek mi istiyorsun güzel kız?" diye nefes alıyor, zaten sırlıslıklam olan kalçalarımın arasında ereksiyonu büyüyor. "Arkanı dön," diye emrediyor. "Şimdi."

Bana bir şans bile vermeden beni yüzüstü çeviriyor ve dizlerimin üzerine çökene kadar geriye çekiyor. Aletinin pembe başını ıslak yarığıma sürüyor, daha fazlası için can atarak onu geri itiyorum.

Micah tek bir sert vuruşla içime giriyor. Vücudum her darbenin gücüyle öne doğru sarsılıyor, amım onu sıkıca kavırıyor. Kıçımı tokatlıyor, içimde daha derine batarken etimde kırmızı el izleri bırakıyor. Bacaklarımın arasına uzanarak klitorisime bastırıyor ve bacaklarım şiddetle sallanmaya başlıyor.

"İşte bu," diye ısrar ediyor, içime daha sert girerek. "Benim için çözümler." "Oh, Tanrım," diye inliyorum, orgazmım beni tamamen tüketirken.

"Ne kadar iyi bir kız."

"Görüyorum ki bensiz başlamışsınız," diye mırıldanıyor Jensen beklenmedik bir şekilde, Micah'nın arkasında dizlerinin üzerine çökerek. "Öne doğru eğil."

Bacağıma birkaç damla kayganlaştırıcı damladığında kalbim anında çarpıyor ve üzerimde kullanılmadığını fark ediyorum.

Micah öne doğru eğilerek vücudunun ön kısmını sırtıma bastırıyor. "Lanet olsun," diye inliyor, içimde hareketsizleşiyor. "Oh, *lanet* olsun, Jensen."

"Hoşuna gitti

mi?" "Evet."

Jensen yatağı zorla sallıyor. "Öyle mi?"

"İstedigimi biliyorsun," diye homurdanıyor.

Jensen onun kıkına defalarca çarpıyor, onu acımadan alıyor. Gürleyen inilti ve tenin birbirine çarpma sesi odayı dolduruyor. Micah, Jensen'ın zonklayan sikine doğru geri itiyor, her vuruşta onunla buluşuyor ve ben de taşaklarını avuçlamak için bacaklarımın arasına uzanıyorum.

"Evet bebeğim," diye fısıldıyor kulağımın dibinde, beni yüzüstü yatırıyor.

Damien odaya giriyor ve kapı aralığına yaslanıp merakla beni izliyor.

Micah boynumu, omzumu ve sırtımı öpüyor, bir yandan da tekrar tekrar içime giriyor. Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, çarşafı sıkıca kavıyorum, yastığı ısıarak inlemelerimi bastırıyorum.

Oh, Tanrım.

Dudakları boynumu okşarken nefes alışım hızlanıyor, eli saçlarımı sertçe çekiyor. Micah bileğimi tutuyor ve elimi kalçalarımın arasına götürüyor.

"Kendine dokun bebeğim," diye mırıldanıyor keskin nefesler arasında. "Benim için gel. Tekrar."

"Siktir," diye ısırıyor Jensen, kıkına daha sert pompalayarak. Daha hızlı. "Çok iyi hissediyorsun."

Micah'nın vücudu geriliyor, ben tekrar doruğa ulaşırken üzerime yığılıyor.

Ağır bir şekilde inleyerek, aynı anda serbest kalıyorlar ve *sert* bir şekilde boşalıyorlar. Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

"Merry." *İtme.* "Lanet olsun." *İtme.* "Noel."

Cızırdayan domuz pastırması, konserve sığır eti ve akçaağaç şurubunun nefis kokusu havayı dolduruyor. Mutfak geniş penceresinden dışarı bakarken, içimde ezici bir Noel sevinci hissi uyanıyor. Dün gece benim için ezber bozan bir geceydi. Sanki üzerimden büyük bir yük kalktı ve sonunda yeniden nefes alabiliyorum. Gökyüzü aydınlık ve yeri beyaz bir kar örtüsü kaplıyor, şimdi hafif hafif yağıyor.

En son ne zaman bu kadar mutlu hissettiğimi hatırlamıyorum bile. Bu kadar memnun. Bu kadar sevildiğimi.

"Nasıl uyudun prenses?" Damien bana bir fincan kahve daha doldurarak soruyor.

Gözlerine bakarak sırıtıyorum. "Bu yatak çok rahat," diye cevap veriyorum, bir parça daha çıtır domuz pastırması alarak. "Bu kadar rahat olması tehlikeli."

Jensen sandalyesini masadan uzaklaştırarak, "Tıka basa doydum," diye mırıldanıyor.

Micah tabağını lavaboya bırakarak, "Gece elektrikler kesilmiş olmalı," diye söze girdi. "Saat altı gibi uyandım ve hava o kadar soğuktu ki neredeyse nefesimi görebiliyordum."

Damien kahvesini yudumlarken, "Isıtıcılar tekrar çalışıyor," diyor. "Güneşlenme odasında daha fazla odunumuz olmalı."

Jensen boş tabağını masaya bırakarak kalkıyor.

"Neyim ben, lanet hizmetçin mi?" Micah bulaşıkları temizlerken şikayet ediyor.

"Ateşi yakmaya gidiyorum," diye karşılık vererek ona ters ters baktı. "Sonra alırım. Sakin ol."

İçimden gülererek kahvemi üfleyerek soğutmaya çalışıyorum. "Komik olduğunu mu düşünüyorsun?" Micah soruyor.

Ben de kahkahalarımı tutarak başımı sallıyorum.

"Bunu unutmayacağım," diyor şakacı bir şekilde, başını sallayarak. "Bugün için planımız nedir?"

Damien omuz silkiyor. "En az iki metre kar yağmış olmalı. Daha yolları küremeye bile başlamadılar. Bir süre burada mahsur kalacağız."

"Benim için sorun değil," diyorum mutlulukla, bir kez daha pencereden dışarı bakarak. "Çok güzel bir yer."

"Buralarda yapacak pek bir şey yok. Çok fazla turist var," diye açıklıyor Micah, ben sözünü kesene kadar.

"Burası şimdiye kadarki en iyi konum. Beyaz Dağlar'da, Kancamagus Otoyolu'nun hemen dışında."

Jensen elinde birkaç odun kütüğünü göğsüne yaslayarak geri döner.

Damien sırtlıyor, yoğun gözlerle bana bakıyor. "Bir gün burada yaşamak ister misin?"

"Evet!" Haykırıyorum. "Bu kulübede bir şeyler var. Ev gibi hissettiriyor."

"Peki o zaman," diye gülüyor Jensen yanından geçerken, mizah amacı gütmekten. "Daha büyük bir yatağa ihtiyacımız olacak."

"ZAMANI GELDİ, KÜÇÜK QUINN," diyor Damien.

"Ne için zaman?"

"Hediyelerinizi açma zamanı," diye yanıtlıyor Micah, kot pantolonunun düğmesini açarken.

"Gerçekten ne istediğimi bilmek ister misiniz?" Onlara soruyorum.

Jensen omzunun arkasına uzanıyor ve gömleğini başının üzerine çekerek dikkatle beni izliyor.

"Ne istiyorsun, küçük Quinn?" Damien odanın diğer ucundan sorar.

"Üçünüz üzerinde de tam kontrol istiyorum," diye ilan ediyorum. "Tam olarak ne dersem onu yapacaksınız."

Damien, Jensen ve Micah önümde durmuş, her hareketimi izliyorlardı. İsteklerimi kabul ediyorlar. Olabildiğince sessiz.

Micah öne çıkıp dizlerinin üzerine çökene kadar.

"Benimle ne istersen yap," diye nefes alıyor. "Senin için her şeyi yaparım."

Jensen da ona katılıyor, yanında diz çökmüş, kırılğan bir şekilde bana bakıyor. "Her şeyi yaparım," diye kabul ediyor.

Gözlerim Damien'a dikildi. Hiç tereddüt etmeden diz çöktü ve sürünerek yanıma geldi.

"Bize bak, küçük evcil hayvanların, ayaklarının dibinde oturuyoruz," diyor. "Kullan beni, Quinn. Hepimizi kullan. Seninleyken sınırimız yok."

"Aferin çocuklar," diye övüyorum, parmaklarımı Micah'nın duştan yeni çıkmış nemli saçlarında gezdirirken. "Şimdi ayağa kalkın."

İtaat ediyor.

Damien ve Jensen ayağa kalkar kalkmaz omuzlarını sıkıca kavrayıp onları geri itiyorum. "Hayır," diye azarlıyorum dilimi şaklatarak. "Sadece Micah."

Küçük bedenimin üzerinde yükseliyor, itaatkâr bir şekilde gözlerimin içine bakıyor.

Parmak uçlarımla kot pantolonunun paçasını sıyırıp küçük bir çekiştirme yapıyorum. "Bunların çıkarılmasını istiyorum," diyorum, içimde bir güven patlaması yaşıyorum. "Şimdi."

Birkaç saniye içinde onları aşağı çeker ve yana doğru tekmelemeden önce onlardan dışarı adım atar. Boxerının altındaki büyük ereksiyon çıkıntısı beklentiyle seğiriyor.

Aletini ince kumaşın üzerine sürterek hevesle sırtıyorum. "Bunlar da."

Yavaşça aşağı çekiyor ve siki serbest kalıyor. Oda çok sessiz; tek duyabildiğiniz şöminedeki odunların çıtırtısı. Micah sabırla bir sonraki talimatı bekliyor. Bana bu kadar güç vermelerini hiç beklemiyordum. Bana boyun eğmelerini.

Tüm kontrolü elime aldığımda doğrudan kafama gidiyor. "Kanepeye," diye emrediyorum.

İtaat ediyor.

"Kendine dokun."

Dövmeli parmaklarını şaftının etrafına sararak kendini yavaşça uçtan dibe doğru okşuyor, diğer eliyle taşaklarını avuçluyor. Sessiz bir inilti

Kıyafetlerimi çıkarmamı izlerken boğazında bir şeyler düğümleniyor.

"Güzel," diye mırıldandım, kanepeye yaslandım ve beline sarıldım. "Sen benim oyuncağımsın. Seninle ne istersem yaparım. Anlıyor musun?"

"Evet bebeğim," diye fısıldıyor sabırsızca, kalçalarımı sıkıca kavrayarak.

Aletin ucunu girişime yerleştirerek, yavaşça kendimi ona doğru alçaltıyorum ve onu santim santim kabul ediyorum. Parmaklarımı bileklerinin etrafına kilitleyerek kollarını kaldırıyorum ve kanepeye sabitliyorum. Kalçalarımı yuvarlayarak ve klitorisimi pelvisine sürtünerek, ona bir aciliyetle biniyorum.

Sanki hayatım buna bağılmış gibi.

Tamamen o anın içinde kaybolmuş bir halde zihnim dolaşıyor ve zaman akıp gidiyor. Micah ve Jensen'ın bu sabah erken saatlerde birlikte oldukları anılar kafamda tekrar tekrar canlanıyor. Amım onun etrafında daha sıkı kenetleniyor. Kalçalarımın iç kısımları sularımla sıırsıklam olmuş bir halde ona doğru zıplarken, kığım çıplak kalçalarına çarpıyor.

"Oh, kahretsin," diye kükrüyor, elleri sıkı yumruklara dönüşüyor.

"Damien," diye sesleniyorum nefes nefese, başımla yanımdaki yeri işaret ederek. "Buraya gel."

Hızla kanepeye doğru ilerliyor, sessizce yanıma oturuyor, izlerken ağzı açık kalıyor.

"Çok ıslandım," diye sızlanıyorum, başımı coşkuyla arkaya atıyorum ve onlara haykırıyorum.

"Siktir," diye inliyor Jensen arkamdan.

"Nedenini biliyor musun?" Daha sert inerek, tırnaklarımı bileklerine geçirerek soruyorum.

"Neden bebeğim?" diye tıslıyor, gözlerini benimkilere kilitliyor.

"Daha öncesini düşünmeden edemiyorum," diye inliyorum, klitorisimin pelvisine sürtünmesinden kaynaklanan sürtünme beni sınıra yaklaştırıyor. "Sen ve Jensen," diye ekliyorum. "Çok ateşliydi Micah. Seni böyle becerdiğini bilmek."

"Hoşuna gitti mi?" diye mırıldanıyor, kalçalarını koltuktan kaldırıp benim hareketlerime uyuyor.

"Oh, Tanrım, evet," diye çaresizce haykırıyorum, sert bir şekilde boşalıyorum, beni genişçe uzatırken onun üzerine oturuyorum. "Bayıldım."

"Bize ne istediğini söyle," diye nefes alıyor, alt dudağını dişlerinin arasına alıyor. Pazuları esniyor ve vücudu geriliyor. "Söyle bize."

"Tekrar," diyorum. "Bu sefer izlemek istiyorum."

Kucağından inen Damien beni beline çekiyor ve hiç vakit kaybetmeden uzun, kalın sikinin üzerine indiriyor. Benim vahşi görüntümü izlerken eliyle kendini beceme şeklinden patlamaya hazır olduğunu anlıyorum.

Micah ayağa fırlıyor ve Jensen'ı kanepeye itiyor. Yanımızda diz çökerek arkalıgın kenarına tutunuyor, Micah da zaten döllerimle kaplanmış olmasına rağmen sikine tükürüyor. Önce yavaşça ileri doğru itiyor, sonra vahşice içine giriyor.

İzlerken kalbim küt küt atıyor. Vücudum terden sıırılsıklam. Ayak parmaklarım kıvrılmaya başlıyor ve başka bir yoğun orgazm dalgası içimde patlarken gözlerim başımın arkasına yuvarlanıyor.

Damien kalçalarımı kavlıyor, narin etimi zedeliyor ve beni kuvvetlice yere çarpıyor. Tekrar, tekrar ve tekrar.

"Sen çok pis bir kızsın," diye ısıırıyor ve beni daha hızlı aşağı indiriyor.

"Beni çok sert boşaltacaksın bebeğim."

"Benim için gel, baba."

"Siktir."

Uzun fiskiyelerle kendini içime boşaltıyor, kolunu sırtıma doluyor, yüzünü boynumun kıvrımına sokuyor.

"*Bizim*," diye nefes alıyor bana karşı.

BÖLÜM 7

"**I** "Hediye yok demiştik hani?" Soruyorum.

Jensen gülerek ağacın altındaki şeker dolu büyük kutuyu işaret eder

baston ambalaj kağıdı. "Hayır, bunu *sen* söyledin,

biz değil." "Ama ben size hiçbir şey almadım ki-"

"Bize zaten bir şey verdiniz," diye itiraz ediyor Micah.

Utangaç bir sırıtışla, inanamayarak başımı sallıyorum. "Ben sana ne

verdim?" "Sen," diyor Damien, yanaklarıma bir kızarıklık yerleşirken. "Bize *kendini verdin.*"

"Ve sen de en iyi hediyesin," diyor Jensen, ben yere uzanırken bana ilk hediyesi uzatırken. "Bu da benden."

Ambalaj kâğıdını yırtıp attığımda içimi bir beklenti kaplıyor ve bunun geçen yıldan beri takıntı haline getirdiğim tasarım çanta olduğunu fark ettiğimde aklımı kaybediyorum. Son derece pahalı ve asla karşılayamazdım, özellikle de yeni kitaplar satın almak için harcadığım onca paradan sonra.

"Olamaz," diye haykırıyorum, bizzat görmenin güzelliğini inceleyerek. "Sen ciddi misin? Jensen, sen ciddi misin?"

"Evet."

"Harikasin," diye bağırdım, ayağa fırladım ve kollarına atladım. "Çok mutluyum! Bu çok güzel!"

Beni kendine yakın tutuyor, gülümsüyor. "Beğendiğine sevindim."

"Beğendin mi? Bayıldım!" Dudaklarımı onunkilere bastırarak haykırıyorum. "Teşekkür ederim."

Micah bana küçük boy bir kutu uzatırken kuru bir sesle "Takip etmesi zor bir hareket," diye mırıldanıyor.

Kafamda bunun ne olabileceğine dair sayısız düşünce uçuşuyor. Kâğıdı açıp kapağı kaldırıncı birden nutkum tutuldu. Elmas kolyeye huşu içinde bakarken, zarafetine ve güzelliğine hayran kalıyorum.

"Micah," diye fısıldıyorum neredeyse, o kadar çok duyguyla doluyum ki. "Çok çarpıcı."

Yanımda diz çöküyor ve elini sırtımın küçük kısmına koyuyor. "Senin kadar çarpıcı değil."

Onu şefkatle öperken, elimle yüzünü kavırıyorum. "Giymeme yardım eder misin?"

"Tabii ki."

Kolyeyi kutudan dikkatlice çıkarıyor ve boynuma takıyor. Kolyeyi taktığımı görünce gözlerinde hayranlık titreşimleri beliriyor.

"Üzerimde nasıl duruyor?" Utangaç bir gülümsemeyle soruyorum. "Mükemmel," diye mırıldanıyor.

"Pekâlâ, Damien," diye konuşuyor Jensen, koltukta öne doğru eğilerek. "Görelim bakalım."

Vücudu gözle görülür şekilde sertleşir ve çenesi seğirir.

Noel ağacının altına bakarken, kırmızı kurdeleli siyah bir kutuya rastlıyorum, özenle fiyonkla bağlanmış. Kutuyu kucağıma koyup fiyonkunu çözüyorum ve küçük bir kız gibi aşağı yukarı zıplıyorum. Beklenti beni kelimenin tam anlamıyla öldürüyor.

Kapağı kaldırdığım an, sessizliğe gömülüyorum. Hala. "Ah," diyorum belli belirsiz, tereddüt ederek. "Boş."

Jensen gülerek, "Ne?" diye sorar.

Micah'nın gözleri büyür. "Vay canına."

Damien'in gözleri benimkilerle buluşuyor ve bakışlarında beni tedirgin eden bir şey var. Huzursuz. Yine de gülüp geçiyorum.

"Bana zaten gelmiş geçmiş en iyi hediye verdin," diye ısrar ediyorum, ayağa fırlayıp kucağına oturuyorum. "Beni buraya, hepinizin yanına getirerek."

Başka tarafa bakıyor ve dövmeli kollarını bana doluyor. "Senin için bir şeyim vardı," diyor omzumu öperek. "Ama yeterince iyi değildi."

"Bunun doğru olmadığına eminim," diye itiraz ediyorum.

"Aklımda çok daha iyi bir şey var," diyor. "Sadece biraz geç alacaksınız."

"Dediğim gibi," diye başlıyorum, her biriyle kısa süreliğine göz göze geliyorum. Başımı onun geniş omzuna yaslayarak yumuşak bir nefes veriyorum. "İhtiyacım olan her şeye zaten sahibim."

Jakuzinin ISITILMIŞ SUYU tenimin neredeyse her santimini sarıyor, ta ki Jensen beni eğip karnımı kenara dayayana kadar. Kalbim göğsüme çarpıyor. Kalçaları içime doğru itiyor, beni öne doğru itiyor. Ereksiyonu kalçalarımın arasından kayarak klitorisime baskı yaparken, vücudumdan ısı fişkırıyor. Sıcak küvetin kenarını kavrayıp kendimi sabit tutarken ağzımdan boğuk bir inilti dökülüyor. Kalçalarımı kavrayarak hızla ileri doğru itiyor ve kendini içime gömüyor.

Yağlanmış sikini darlığıma defalarca sokarak dünyamı sarsıyor. Nefesimi tutarak ona doğru geri itiyorum, itişlerine ayak uyduruyorum. Memelerim her hareketinde zıplıyor. İç duvarlarım onun sert, kalın sikini sertçe emiyor. Omuzlarımı tutuyor, içime girerken hızını artırıyor.

Damien yanımıza geliyor ve elini kalçalarımın arasına sokuyor. Klitorisim onun sıcak parmaklarına karşı kabarıyor ve dokunuşuna doğru çekiliyorum.

"Evet," diye hevesle inliyorum, Jensen içime daha sert pompalarken onu kenara çekiyorum.

"Senin çaresiz çılgınlıkların benim sonum olacak," diye homurdanıyor ve başparmağıyla kalçamdaki isimlerinin baş harflerini okşuyor. "Senin için çok sert boşalacağım."

Jakuzinin kenarını sıkıca kavradığımda, gözlerim başımın arkasına doğru yuvarlanıyor. Ve hiçbir uyarı olmadan patlıyorum, göz kapaklarımın ardında yıldızlar görüyorum.

Jensen kendini suya bırakmadan önce arkamda geriliyor ve beni kenarda kambur bırakıyor.

Damien omzumdan tutup beni kendisine çeviriyor ve sert poposunu kenara yaslıyor. Kirpiklerimin arasından ona bakarak emrini bekliyorum. İşaret parmağı ve başparmağıyla kendini tabanda tutuyor, parmaklarının geri kalanı taşaklarının etrafında kıvrılıyor.

"Em," diye emrediyor, gözleri kısılmış.

Onu ağzıma aldığımda dudaklarım iyice geriliyor. Kalın sikini dilimle kavarken, dudaklarım boyu boyunca ileri geri kayıyor. Vücudu titriyor, başımın arkasını kavrayıp boğazımın arkasına dalıyor.

Aletini yutarken karnım sıkışıyor. "Evet,"

diyor sıkılmış dişlerinin arasından.

Daha hızlı pompalarken göğsünden bir kükreme çıkar. Daha sert.

Kalçalarını kavrayıp başımı sallayarak her hamlesini karşılıyorum. Büyük sikinde boğuluyor, gözlerimi sıkarak kapatıyordum.

Hava.

Havaya ihtiyacım var.

Ciğerlerim oksijensizlikten yanıyor ve başım hafifliyor. Ta ki aniden, uzun fişkırımlarla kendini boğazımın arkasına bırakana kadar. Tacının ucunu yalayarak, onun tadına varıyorum.

Ona göz kırparak, itaatkâr bir şekilde sırtıyorum. "İyi yaptım mı, baba?"

Çenemi tutuyor, başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor. "Evet," diye onaylıyor. "Ve şimdi Micah seni ödüllendirecek."

Micah kollarını uzatıyor. "Buraya gel bebeğim," diye nefes alıyor ve beni göğsüne çekiyor. "Benim için çıkıntıya otur ve sırtını pencereye yasla."

Bana söyleneni yapıyorum, sırtımdaki soğuk camı hissedince nefesim kesiliyor. Meme uçlarım sert, kırmızı tomurcuklar halinde büzülüyor ve cildimde tüylerim diken diken oluyor.

"Benim için bacaklarını aç, tatlım," diye neredeyse fısıldıyor ve ben de itaat ediyorum.

Kıçımı en uç noktaya getiriyor ve yüzünü kalçalarımın arasına gömüyor. Sıcak ağzına karşı kıvrılırken, beni daha yakına çekiyor ve uyarılmamın kokusunu derinlemesine içine çekiyor. Isırıyor, yalıyor ve emiyor, beni tamamen yutuyor. Diliyle klitorisime hafifçe dokunarak içime doğru inliyor. Başını kalçalarımın arasına sıkıştırıyor, nefes alışım hızlanıyor.

Parmağını içime soktuğunda, amım onun etrafında kenetleniyor ve onu esir alıyor. Kalçalarımı kaldırarak yüzüne biniyorum ve klitorisim diline karşı şişmeye başlıyor. Bir parmağını daha ekleyerek daha derine itiyor ve onları duvarlarıma doğru kıvrıyor.

Tekrar tekrar inliyor, bu da beni orgazmımın eşiğine getiriyor. Klitorisimi hafifçe emerken sırtım yükseliyor. Kaygan parmaklarıyla beni becerirken, dilini düzleştiriyor ve her sinir ucunu kenara gönderiyor.

"Mmm," diye inliyor etime karşı, omuzları geriliyor. "Oh, evet, Micah," diye haykırıyorum, sarsılıyorum.

Sızlanıyorum.

Nefes nefese kaldığımda, doruk noktam beni tamamen tüketiyor. Sert ve hızlı nefes alıyor, parmaklarını tekrar tekrar içime sokuyor.

"Siktir," diye inliyor, parmaklarını kaldırıyor ve dilini içime daldırıyor.

"Micah," diye soluyorum, parmaklarımı saçlarında gezdirirken kıvranışını izliyorum. Ve yüzü hâlâ kalçalarımın arasındayken, benim için boşalıyor.

Sert.

YENİ YIL GECEİ

Yeni yıl gece yarısını bekliyor. Arkadaşımla arabasında yolcu olarak giderken, son on iki ay boyunca hayatımda olan her şeyi düşünmek için bir an duruyorum. Okuldaki başarılarım. İyi notlar. Travmalarım üzerinde çalışmak ve üstesinden gelmek. Konfor alanımdan çıkmak. Duygusal gelişimim. Daha sağlıklı başa çıkma becerileri geliştirmek. Benim için en önemli olan arkadaşlıklara ve ilişkilere odaklanmak.

Damien, Jensen ve Micah ile tanışmak.

"Cidden mi?" Sarah mırıldanıyor, müziğin sesini kısıyor ve GPS'inin ekranına sertçe vuruyor. "Bu şey tam bir bok parçası."

"Onun yerine telefonumu kullanabilirim," diye teklif ediyorum, kahkahamı tutarak.

"Buldum," diyor ve ben ön paneli kavrayıp kendimi desteklerken keskin bir sağa dönüş yapıyor. "Sigaralarımı uzatabilir misin?"

Dağınık çantasını karıştırırken sonunda onlara rastlıyorum. "Bu şeyi gerçekten düzenlemelisin," diye geveleyerek ona uzatıyorum.

Paketi elimden çekip alırken gözlerini deviriyor. "Oh, Quinn. Hayatımdaki hiçbir şey düzenli değil. Bunu biliyorsun." Dudaklarının arasına bir sigara yerleştirerek iç geçiriyor. "Çakmak?"

Çantasını bir kez daha karıştırdıktan sonra çakmağı dramatik bir şekilde ona uzatıyorum. "Başka bir şey var mı?"

"Evet," diye yanıtlıyor, öfkeyle GPS'e bir kez daha dokunarak. "Bana bu gece takılabileceğim bir adam bul."

"Asa ile konuştuğunu sanıyordum?"

Sinirli bir şekilde homurdanıyor. "Pislik herif," diyor, sigarasını yakmadan önce camı indiriyor. "Her zamanki gibi. Hepsi pislik çıkıyor. Erkekler berbat."

Benim değil.

Kaşlarımı kaldırarak başımı çeviriyorum ve pencereden dışarı bakıyorum.
"Bu berbat. Özür dilerim."

"Her neyse," diyor umursamazca, sonra da hayal kırıklığı içinde homurdanıyor. "Tamam. Ciddi misin? Bu şey berbat. Nereye gittiğim hakkında hiçbir fikrim yok."

Telefonumu çıkarıp ekrana baktığımda parlak bir şekilde gülümsüyorum ve hızlıca grup mesajımızı açıyorum.

Jensen
Biraz geç kalıyoruz prenses Micah.
Ne giyiyorsun?
Damien
Ne giydiği önemli değil. Sonunda onu
yırtıp atacağız.

"QUINN," diye bağıyor Sarah, omzumu sarsarak. "Kaybolduk."

Damien'in mesajı üzerine kendi kendime sessizce gülerek, adresi telefonumdaki GPS'e yazıyorum. "Buradan dümdüz git," diye yönlendiriyorum. "Sonra şu sola dön."

"Damien geliyor mu?" Zorlukla

yutkunarak başımı sallıyorum.

"Evet."

"Ve dur tahmin edeyim. Arkadaşları da geliyor," diye tahmin ediyor. "Evet."

"Neden hep onun peşine takılıyorlar? Bu biraz garip." "Çünkü ben istiyorum."

Başka bir arabanın etrafından dolanarak nefesinin altından homurdanıyor. "Neden? Sizinle her yere gidiyorlar. Sanırsın dördünüz birliktesiniz."

"Öyleyiz," diyorum kendimden emin bir şekilde.

"Üçünü de mi beceriyorsun?" diye soluk soluğa kahkahayı patlatıyor. "Çok kıskandım. Ne diyeceğimi bile bilmiyorum."

"Adam'ın sokağı," diye aniden işaret ettim. "Tepenin hemen üstünde."

"Konuyu değiştirme," diye acele ediyor, küllerini camdan dışarı savurmadan önce sigarasından uzun bir nefes çekiyor. "Bana dörtlü bir ilişki içinde olduğunu söyleyip sonra da detayları veremezsin!"

"Hepsiyle yatıyorum. Hepsiyle çıkıyorum. Üçüne de karşı hislerim var. Ve evet, hepsi yatakta inanılmaz."

"Yine de hangisi sizi boşaltır? Asıl soru bu," diyor gülerek.

"Hepsi öyle."

Bana ters ters bakarken gözleri açılıyor. "İmkânı yok," diye cevap veriyor. "Bu çok etkileyici. En son ne zaman bir erkeğin beni boşalttığını bile hatırlamıyorum."

"Ciddi misin?"

"Ne yazık ki yeterince." İç geçiriyor, cilveli bir gülümsemeyle bana bakıyor. "En büyük penis?"

"Hepsi kocaman."

"Gerçekten mi?"

Kocaman gülümseyerek kahkahayı patlattım. "Çok

büyükler." "Çok kıskandım."

Daha da çok gülüyorum.

"Hiç maskeli baloya gittin mi?" diye sorarak konuyu değiştiriyor. "Hayır."

"Geçen yılbaşı gecesi bir tane vardı. Çok çılgıncaydı," diyor bana. "Eve nasıl döndüğümü bile hatırlamıyorum."

"Yani bunları bütün gece takacak mıyız?" Aynaya bakmak için vizörü aşağı çekerken, yüzümü kaplayan güzel, gümüş maskemi takıp soruyorum

yüzümün üstünde.

"Evet. Herkes de şık kıyafetler giymiş. Kyle'ın ailesi bu evin sahibi ama görünüşe göre İspanya'dalar, bu yüzden ev tamamen ona ait. Her yıl yeni yıl partileri düzenliyor. Tam anlamıyla bir malikane," diye açıklıyor.

"Bu kadar paraya sahip olmak güzel olmalı."

"Doğru," diye kabul ediyor. "GPS'ini kapatabilirsin. Artık nerede olduğumu biliyorum. Burayı gördüğünde öleceksin."

Haklıydı.

Uzun, açık kapıdan geçerek ön girişe ulaştığımızda şaşkınlık üzerime çöküyor. Tepeye doğru ilerlerken bizi parlak, beyaz ışıklarla süslenmiş ağaçlar karşılıyor. Uzaktaki beyaz malikânenin her bir eşsiz ve muhteşem detayına bakarken içimi bir adrenalin patlaması kaplıyor. Her yöne park etmiş arabalar var gibi görünüyor. Burası tıklım tıklım.

"Harika. Park yeri yok," diye mırıldanıyor Sarah, çimlerin üzerinde bir yere çekmeden önce. "Bu iş görür."

"Bu delilik."

"Bu evde çok fazla boş oda var; genelde insanlar burada kalıyorlar," diyor ve telefonunu kontrol etmeden önce arabayı park ediyor. "Wendy bana mesaj attı. Buradalarmış."

Eve girdiğimizde bizi hemen geniş ve zarif bir giriş karşılıyor. Yüksek tavanlar ve çelenk ve ışıklarla sarılmış iki güzel, spiral merdiven var. Ayrıca hayatımda gördüğüm en büyük Noel ağacı da burada. İçeriye doğru ilerlerken bir şey bileğimi yakalayana kadar huşu içinde kalıyorum.

Beni kendi etrafımda döndürürken, aniden sert bir göğse doğru çekiliyorum.

"Affedersiniz," diye atılıyorum, boynundaki dövmeler onu ele verene kadar geri adım atıyorum. "Damien," diye nefes nefese kaldım, gülümseyerek.

Eğri büğrü sırtarak beni kendine yaklaştırıyor. "Büyüleyici görünüyorsun Quinn," diye baştan çıkarıcı bir şekilde nefes alıyor.

Siyah maskeli balo maskesini, keskin, özel dikim takım elbisesini ve arkaya taranmış saçlarını incelerken kalbim çarpıyor. "Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum, kolonyasının sarhoş edici kokusunu içime çekerek. Her zaman çok güzel kokuyor. Doyamıyorum.

Başım dönüyor ve dizlerimin bağı çözülüyor.

"Vay canına," diyor Jensen bir adım öne çıkarak.

Bakışları yavaşça göğüslerimde, ışıltılı siyah elbisemde ve bacaklarımda geziniyor, sonra gözlerini benimkilere kilitliyor.

Micah'ya dönüp hepsinin aynı siyah maskeli balo maskesini taktığını fark etmeden önce ona "Gerçekten güzel temizleniyorsun," diyorum. "Hepiniz öyle."

Micah dudaklarını elimin arkasına bastırarak, "Sen hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın," diyor. "Şimdi bana hatırlat. Bu kadar şanslı olmayı nasıl başardık?"

Damien sırtıyor.

Jensen gülümsüyor, yoğun gözleri benimkilere sabitlenmiş. Micah ise öylece bakıyor, sessizce aval aval bana bakıyor. Bana hissettirdikleri şey bu dünyanın dışında.

Sarah beklenmedik bir şekilde yanıma geliyor ve kolunu benimkiyle birleştiriyor. "İşte buradasın," diyor coşkuyla. "Yürümeye devam ettim ve sonra hala yanımda olmadığını fark ettim."

"Önemli bir şey değil."

"Damien," diye mırıldanarak ona bakıyor.

Bir kez başını sallıyor ve kolunu belime doluyor. "Sarah."

"Bir içkiye ihtiyacım var," diyor Jensen ve bizi koridorun sonuna götürüyor.

Kimin kim olduğunu söylemek neredeyse imkânsız, çünkü güzel maskeler herkesin kimliğini gizliyor gibi görünüyor. Partinin içinde ilerledikçe her

şey daha da gürültülü hale geliyor. Konuklar arasında konuşmalar, bağırışlar

İçki oyunlarının heyecanı, kahkahalar ve hoparlörlerden yükselen harika müzikler.

Sarah bana "Ben kızları bulmaya gidiyorum," dedi. "Yoksa sen de gelmek ister misin?"

Micah başını sallar. "Onu yakaladık."

Bununla birlikte, koşarak uzaklaşır.

Damien ve Jensen yanımızdan geçen bir sunucunun tabağından hızlıca dört şampanya kadehi kapıyor. Damien'dan kadehi alıp, kadeh kaldırıyoruz.

Damien, "Asla geriye bakmamaya," diyor. "Ve sadece ileriye bakmaya."

Clink.

BÖLÜM 8

T Herkes dans pistini doldururken müzik surround ses hoparlörlerinden bangır bangır yükseliyor. Enerji yüksek ve pahalı Şampanya beni mükemmel bir zamanda vurdu. Topuklu ayakkabılarımı tekmeleyip yana iterek Jensen'ın bileğinden tutuyorum ve onu büyük insan kalabalığına doğru yönlendiriyorum. Çılgınca dans edip yüksek sesle şarkı söyleyerek kendimizi bırakıyor ve hayatımızın en güzel anlarını yaşıyoruz.

Tavandan beyaz buzlu Noel ışıkları sarkıyor ve etrafımıza siyah, gümüş ve altın balonlardan oluşan bir karışım yayılıyor. Elbiselerin ve maskelerin ışıltıları ışıklar tarafından aydınlatılıyor ve her yönde güzel bir parıltı yaratıyor.

Ellerini kalçalarımına koyan Jensen beni kendine doğru çekiyor ve ritim eşliğinde sallıyor. Sonunda Damien ve Micah bizi kalabalığın içinde buluyor ve hep birlikte saatlerce dans ediyoruz.

Terlemiş ve nefes nefese, kahkahalar içinde dans pistinden çıkıyoruz. Damien başka bir garson buluyor ve bize daha fazla içki getirip bana uzun bir kadeh şampanya uzatıyor.

"Bu gece daha iyi olamazdı," diye haykırarak bardağın tamamını geri fırlatıyorum. "Meydan okuma kabul edildi," diye mırıldanıyor Damien, yoğun gözlerle bana bakarak.

Beni büyüledi.

Beni kalabalık birinci kata, sarmal merdivenlerden yukarı ve uzun, loş bir koridora götürüyorlar. Beklentim hiç bitmeyecekmiş gibi geliyor.

inşa eder. Kalbim küt küt atıyor. Micah bir kapıyı iterek açıyor ve misafir odası gibi görünen bir yer buluyor. Kapıdan içeri girdiğimizde kapıyı kapatıyor ve arkamızdan kilitliyor.

Damien başını yana eğerek, "Gel buraya Quinn," diye emrediyor. "Şimdi sikilme zamanı. Sertçe."

Agresif bir şekilde başımın arkasını kavıyor, saçlarımı çekiştiriyor. Bir an için gözleri içimi yakıyor ve sonra dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Parmaklarım elbise pantolonunun paçalarına uzanıyor, ta ki beni yatağa bastırana kadar.

Kalbim çarpıyor ve bacaklarımın arasına bir ağrı yerleşiyor. Dokunuşları için çaresizim. Onları içimde hissetmek için. Ben daha ne olduğunu anlayamadan elbisem belime kadar çekiliyor ve Damien beni iyice gererek tekrar tekrar içime giriyor. Küfürler savurarak, sertçe inleyerek ve boğazıma bastırarak nefesimi kesiyor.

Sanki süzülüyormuşum, dünyayı sarsacak bir orgazmın peşinden koşuyormuşum gibi hissediyorum. İçimde birikiyor ve birikiyor. Serbest kalmak için hiç bu kadar çaresiz olmamıştım ve gözlerindeki bakıştan bunu gördüğünü biliyorum.

"Henüz değil prenses," diye uyarıyor Damien, kalçalarımın arasına uzanıp zonklayan klitorisime bastırırken içime daha sert giriyor.

"Lütfen Ghost," diye boğuluyorum, amım onun etrafında kasılıyor. "Çok yakınım
-"

"Dur bakalım bebeğim," diye sertçe nefes veriyor, hızını artırarak kalçalarını benimkilere çarpıyor. "Seninle gelmek istiyorum."

"Lütfen," diye yalvarıyorum, erkeksi bedeninin altında kıvranıyorum, tırnaklarımı boynuna geçiriyorum.

"Oh, lanet olsun, bebeğim," diye inliyor, her itişte sırtımı yatağa çarpıyor. "Şimdi, Quinn. Benimle gel, bebeğim."

Ona haykırarak ve ona sımsıkı sarılarak doruk noktamızı birlikte atlatıyoruz. Kendini içimden çekerken sıcaktan titriyorum ve Jensen beni üzerine çekene kadar hareket edemiyorum.

"Öne doğru eğil," diye talimat veriyor, beline sarılıp sırtımı kamburlaştırırken.

Damien ve benim döllerimin karışımı amımdan sızıyor. Micah onu parmaklarıyla yakalıyor ve kıcıma batarken kayganlaştırıcı olarak kullanıyor. Sanki ikiye bölünüyormuşum gibi hissetmeme rağmen vücudum onu yavaşça, santim santim kabul ediyor.

İkisi de beni tüketiyor, tamamen dolduruyor. Beni vahşice sikerek, kendilerine ait olanı alıyorlar. Zevk çığlıklarım odanın duvarında yankılanıyor. Damien kravatını çıkarıyor, bileğime dolamadan önce yakasından kaydırarak çıkarıyor. Beni iki kolumdan yatak başlığına bağlıyor, çenemden tutuyor ve gözlerinin içine bakmamı sağlıyor.

"Bana bak," diye mırıldanıyor, başparmağını ağzıma sokarak. "Boşaldığında yüzündeki o güzel ifadeyi görmek istiyorum."

"Oh, Tanrım, evet," diye inliyorum nefes nefese, kendimi Jensen'ın leğen kemiğine sürtüyorum.

"Kıçın çok sıkı," diye homurdanıyor Micah, içime daha hızlı giriyor ve elleriyle yanaklarımı ayırıyor. "Ne kadar güzel bir delik."

"Jensen'ın sikine bin bebeğim," diye emrediyor Damien, saçlarımı elinde toplayıp geriye doğru tutarak. "O mükemmel amcığınızı onun etrafında sık, Quinn."

"Aman Tanrım," diye nefes alıyorum, bağlarının kumaşı bileklerimi kesiyor.

"Sikim sana doyamıyor," diye ısırtıyor Jensen, kalçalarını yataktan kaldırıp içime giriyor.

Ve aniden, tam orada, uçurumun kenarındayım.

"Al şunu," diye ısrar ediyor Damien, boşalmamı izlerken nefesinin altında inliyor. "Aferin kızıma," diye övüyor kıcıma şaplak atarak. "Sen bizimsin, Quinn." Elini bacaklarımın arasına sokuyor, ben tekrar doruğa ulaşırken klitorisimi yavaş, işkenceli dairelerle ovuyor. "Bunu asla unutma."

Saatın gece yarısını vurmasına sadece iki saat kala aşağı inerken PARTİ TAMAMEN HAYATA GEÇTİ. Jensen kendi kadehini kaldırmadan önce bana bir kadeh daha şampanya uzatıyor.

"Yılı bitirmek için ne harika bir yol," diyor. "Bir *patlama* ile."

"Buna içerim," diye mutlulukla cevap veriyorum ve biri omzuma çarpıp neredeyse beni devirene kadar küçük bir yudum alıyorum.

Micah, "Bu ne lan?" diye çıkışır ve hepsi alarma geçer. "Nereye gittiğimize dikkat edin," diye soğuk bir şekilde tehdit ediyor Damien.

"Benim hatam," diyor adam. Kraliyet mavisi bir maske kimliğini gizliyor ve özür dileyerek ellerini kaldırıyor. "Zarar vermek istememiştim. Nereye gittiğime dikkat etmiyordum-"

Birden bardağım elimden düşüyor ve yere çarparak paramparça oluyor. Kalbim küt küt atıyor.

Artık nefes almıyorum.

Anlayamadığım duygularla felç olmuş durumdayım. Hasta olacakmışım gibi hissediyorum.

"Kahretsin," diye küfrediyor adam, ben geri çekilirken yaklaşıyor ve bu sırada neredeyse Micah'yı önümde sürüklüyor. "İyi misin?"

O ses.

O sesi tanıyorum.

Bu o.

Eric Spellman.

Tecavüzcüm.

"QUINN?" Damien sorar, çenesi endişeyle sıkıca kenetlenmiştir.

"Sorun nedir?" Jensen kolumu tutarak sordu. Ben de irkildim.

"Quinn," diye tekrarlıyor Damien, daha yüksek sesle.

"Quinn," diyor Eric neşeyle, sanki aramızda hiçbir şey olmamış gibi.

Sanki ona durması için yalvardığımda beni görmezden gelmemiş gibi. Ona hayır dediğimde. Tekrar tekrar. Ben onun altında elimden geldiğince mücadele ederken, o beni sert şilteye sıkıştırdı. Razi olsam da olmasam da bana işgalini kabul etmekten başka seçenek bırakmadığında.

"Seni tekrar görmek güzel," diye başlıyor, ben hızla topuklarımın üzerinde dönene kadar.

Ön kapıya doğru fırlayarak, o anda aklıma gelen tek şeyi yapıyorum.

Bu sefer kaçıyorum.

BÖLÜM 9

M Soğuk kış havasını kucaklayarak gecenin içine doğru koşarken tüm dünya etrafımda yıkılıyor. Göğsüm sıkışıyor ve görüşüm bulanıklaşıyor. Ön merdivenlerde birkaç kişiye çarparak tökezleyip sert kaldırıma düşüyorum ve dizlerimin derisi yırtılıyor.

Nefes nefese kalmış ciğerlerimi doldurmaya çalışırken gözlerim yaşlarla doluyor. Herkesin ayağa kalkmama yardım etmeye çalışırken iyi olup olmadığımı sorduğunu duyabiliyorum, ancak histeri içinde çılgılık atarak onları uzaklaştırıyorum.

"Quinn," diye bağıyor Micah omzumun üzerinden, hızla yanımda dizlerinin üzerine çöküyor.

Ayaklarımın üzerinde tökezleyerek onun

varlığını görmezden geliyorum. Nefes

alamıyorum.

Düşünemiyorum.

Bunların hiçbirini aklım almıyor.

Jensen beni sabit tutmak için kolumu kavrayarak, "Kanaman var," diyor.

"Onun ölmesini istiyorum," diye hıçkırmaya başlıyorum, dizlerim sonunda acıdan zonklayarak çöküyor. "Onun ölmesini istiyorum."

"Buraya gel," diye yalvarıyor Damien, yere diz çöküp beni kollarına çekiyor.

"Hayır," diye reddediyorum ve yaşadığım travmanın acısı beni tüketiyor.

Haklıydılar. Birkaç gün önce onlara itiraf edene kadar bu konuda kimseye tek kelime etmedim. Hiç olmamış gibi davrandım. Hayatıma devam etme şansım hiç olmadı. Hiç yas tutmadım.

Hiç iyileşmedi.

Ve şimdi, her şey geri geliyor.

"Quinn," diyor Micah sessizce, elini benimkinin üzerine koyarak. "Her şey yolunda. Sen iyisin, bebeğim. Biz yanındayız."

Üzüntü gözyaşlarımın arasından ona göz kırparak sonunda yıkılıyorum. Ağlayarak. Çılgılık atıyorum. Titreyen yumruklarımı göğsüne vurarak beni kucağına çekti ve kollarına aldı. Beni ileri geri salladı, yatıştırdı. Beni koruyordu.

"Bu o mu?" diye soruyor Damien, sesi neredeyse hiç çıkmıyor. "Bu o mu Quinn?"

"Evet," diye fısıldadım. "Bu o."

"Damien, bekle," diye bağıyor Jensen, onun peşinden koşarak.

"Çok üzgünüm," diyor Micah usulca, başımın arkasını tutarak. "Çok üzgünüm, bebeğim. Sen iyisin. Her şey yoluna girecek."

"Söz veriyor musun?" Maskemi dikkatlice çıkarırken hıçkırıklar arasında soruyorum.

"Evet, Quinn." Şişmiş, kızarmış gözlerimin içine bakıyor ve yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Söz veriyorum."

Beni zahmetsizce kollarına alıyor, ben ona sımsıkı tutunurken o beni cipe taşıyor. Beni yolcu koltuğuna yerleştirirken, her düşünceyi ve geri dönüşü kafamın arkasına itiyorum, onları sonsuza kadar kilitliyorum.

Ve saniyeler içinde hissizleşiyorum.

Benim için emniyet kemerimi bağlıyor ve koluyla yüzümü kuruluyor. Tam kapımı kapatacakken parmaklarım bileğine dolanıyor.

"Micah," diye mırıldanıyorum usulca, gömleğinin yakasını kavrayıp onu kendime getiriyorum. "Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum tüm içtenliğimle. "Her zaman yanımda olduğun için."

burada."

"Hiçbir yere gitmiyorum," diyor ve alnıma uzun bir öpücük konduruyor.

"Micah."

Sesi bizi hazırlıksız yakalıyor. Jensen omzunu tutuyor ve yüz ifadesini gizleyen maskesine rağmen gözlerindeki bakış beni dehşete düşürüyor. Bir şeylerin ters gittiği çok açık.

Micah sırtını bana dönerek kapımı kapattı. "Damien nerede?"

"Onu bulamıyorum," diye kuru bir şekilde cevap veriyor ve ben artık onları duyamayana kadar onu daha da uzağa çekiyor.

Kulaklarım çınlamaya başladı ve tüylerim diken diken oldu. Ceketimi Sarah'nın arabasında unutmuşum. O kadar soğuk bir gece ki; kendi nefesimi bile görebiliyorum. Düşüncelerim darmadağın. Dizlerim beni öldürüyor. Hâlâ kanıyor ve ellerimde bir şekilde kurumuş kan var. Bu gece dolunay var. Keşke yatağında kıvrılmış olsaydım.

Hayalet nerede?

Zihnim

koşuşturuyor.

Sürücü tarafındaki kapının açılma sesi beni ürkütüyor ve düşüncelerimden koparıyor. Micah motoru çalıştırıyor, koltuk ısıtıcılarının ve kaloriferin sonuna kadar açık olduğundan emin oluyor.

"Her şey yolunda mı?" Usulca sordum. "Neler oluyor?"

Jensen arkaya atladı.

Micah tereddüt ediyor, ve nazikçe alır benim el.

"Her şey İyi." Bana güven veriyor.

"Seni buradan çıkaracağız," diyor Jensen ve uzanıp soğuk kollarımı okşuyor, sürtünmeyle içimi ısıtıyor.

"Damien nerede?"

"O konuda endişelenme," diye cevap veriyor Micah, uzun araba yolunda hızla ilerlerken kalçamı sıkıca kavıyor. "Kendi başının çaresine bakabilir. Bundan eminim."

Yol boyunca bir şekilde zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Dairelerine vardığımızda Micah kapımı açıyor ve Jensen ayağa kalkmama yardım ederek dengemi yeniden kazandığımdan emin oluyor.

"Geri döneceğim," diyor Jensen, sürücü tarafına doğru yürümeden önce kapımı kapatarak.

"Nereye gidiyorsun?" Sesleniyorum.

Micah kolunu bana dolayarak beni kendine yaklaştırıyor.

"Partiye dönelim de şu deli piçi eve getireyim," diyerek aceleyle kapıyı çarpıp çıktı.

Micah sakince, "Hadi," diyerek beni ön merdivenlere doğru yönlendiriyor.

BANYO SUYU mükemmel sıcaklıkta. Micah sırtımı yıkarken ben de sıyrıklarla dolu dizlerimi göğsüme bastırıyorum. Gözlerimi kapatarak, suyun cildimi ve kaslarımı yatıştırdığı hissine kapılıyorum. Sıcaklık beni okşuyor, çok üşüdüğümü hissetmeme rağmen vücudumu sıcaklıkla dolduruyor.

Kırılmı

ş.

Boş.

Bir yıldan uzun bir süre önce başıma gelenleri istemeden de olsa unutmuş olduğumu bilmek çok tuhaf bir duygu. Geriye dönüp baktığımda, hep deli olduğumu düşünmüştüm. Bana bunu istediğimi söylediğinde ona inandım. *İstedim.*

Damien, Jensen ve Micah'ya anlatana kadar da kimseye bahsetmedim. Beni dinlediler. Beni rahatlatıldılar. Bunun benim hatam olmadığına dair bana güvence verdiler.

Micah elindeki bezi dizlerimin üzerinde gezdiriyor ve suyu pembeye boyayan kurumuş kanı nazikçe yıkıyor. Yüzündeki endişeli ifadeye bakarken, yaralarımı temizlerken kendimi ona hayranlıkla bakarken buluyorum. Her özelliğine. Her detayı.

Nazik gözlerinin ardındaki acılı bakış.

Beni çok önemsiyor.

Hepsi öyle.

"Micah," diye neredeyse fısıldıyorum ve gözleri benimkilerle buluşuyor. "Seni incitiyor muyum?" diye soruyor.

Başımı sallayarak öne eğildim ve onu öptüm.

Beni küvetten çıkarıyor, vücuduma bir havlu sarıyor ve beni yatağa taşımadan önce kuruluyor. Eşofmanlarını ve boxer'larını çıkararak yanımdaki çarşafın altına tırmanıyor. Daha yakına kıvrılıp çıplak bedenimi onunkine bastırıyorum ve sunduğu tüm sıcaklığı içime çekiyorum. Nemli saçlarımı nazikçe okşuyor, bacaklarımı birbirine dolayarak beni daha da yakınlaştırıyor.

Dudakları benimkileri öyle nazikçe okşuyor ki başım dönmeye başlıyor. Beni tutkuyla öperken içimde yoğun bir his oluşuyor. Sonsuz bir özlem. Ellerini vücudumda gezdiriyor, her santimimi keşfediyor.

Micah üzerime yuvarlanıyor, beni altına sıkıştırıyor ve beni aceleyle öpüyor. Yavaşça sikini okşarken dudağını ısıırıyorum. Kalçalarını öne doğru sallayarak ağzıma doğru inliyor. Kendini girişime konumlandırarak, alaycı bir şekilde ucunu içeri itiyor.

"Lütfen," diye nefes alıyorum dudaklarına karşı.

Tek bir uzun vuruşla içime gömülüyor, aynı anda ikimizden de sessiz bir inilti kaçıyor. Bacaklarımı beline dolayarak onu daha derine kabul ediyorum, onu daha çok hissediyorum. Yavaşça içimde hareket ediyor, beni şefkatle öpüyor. Tutkuyla. Parmaklarını parmaklarımın arasından geçirerek elimin arkasını yastığa bastırıyor ve beni esir alıyor.

Yumuşak dudaklarını çenemde gezdiriyor, göğsünü sıkıca göğüslerime bastırıyor. Bundan daha fazla yakınlaşamazdık, yine de birlikte bir şekilde

bir olur. Tekrar tekrar içime gömülürken, nefes alışları hızlanıyor.

Başım hafifliyor. Ayak parmaklarım kıvrılmaya başlıyor ve vücudum titriyor. İç duvarlarım her hamlede onun sikini emiyor ve ben farkına varmadan çoktan oraya varmış oluyorum.

Kalçalarımı onunkilerle buluşturuyor, sırtım yükseliyor ve ağzım açık kalıyor. Yüzünü boynumun kıvrımına yasladığında sessiz çığlıklarım odayı dolduruyor.

"Quinn," diye nefes alıyor tenime karşı, beni daha sıkı tutuyor.

"Benimle gel, Micah," diye yalvarıyorum.

Ve mükemmel bir zamanlamayla ikimiz bir araya geldik.

BÖLÜM 10

DAMIEN

M Telefonum ceketimin cebinde titremeye devam ediyor. Tekrar ve tekrar, kaç kez açıkça belirtmeme rağmen Cevap ver. Şu anda tek gördüğüm kırmızı. Kanım damarlarımda kaynıyor ve tüm duyularım yükseliyor.

Çok fazla öfke var.

Kurtuluşumu

bulmalıyım. Ve buna

şimdi ihtiyacım var.

Onu ne kadar yakından izlediğime, her hareketini incelediğime göre, sigara vaktinin neredeyse geldiğini biliyorum. Kapı aralığına yaslanarak yanındaki kadının ne kadar rahatsız olduğunu gözlemliyorum. Vücut dili bunu haykırıyor.

Yine de, bu hıyar hayır cevabını kabul etmiyor.

Çenemi sıkarken dişlerim kırılmanın eşiğine geliyor. Quinn'i incittiği düşüncesi nefesimi kesiyor. İkisinin görüntüleri zihnimde canlanmaya başladığı anda elimi kapıya çarparak yanımdaki birkaç kişiyi ürkütüyorum.

Koşarak uzaklaşıyorlar ve bu sırada bana endişeli bakışlar fırlatıyorlar.

Ön girişe doğru yöneliyor, ben de yavaşça arkasından sürünüyorum. Avımı takip ediyorum. İntikam için hazırım. Kapıyı iterek açtı, sarhoş bir şekilde gecenin içine doğru tökezledi.

Ne yazık ki onun için görünürde başka kimse yok.

Sigarasını yakıyor, park etmiş arabalara doğru ilerlerken ben de arkasından yakından takip ediyorum. İlk başta gölgelerde gizlendim, ta ki bilerek ışığın altına çıkana kadar. Kendi ayağına takılıp dönüyor ve bir arabanın kaputuna tutunarak düşmekten kurtuluyor.

"Siktir," diye mırıldandı ve birden bana doğru baktı. "Oh, hey, dostum. Seni orada görmedim."

Gözlerimi ondan ayırmadan, "Merak etme," diye ısıırıyorum.

"Sigara ister misin?" diye soruyor, ceketindeki sigaraları işaret ederek.

Başımı sallayarak bir adım öne çıktım ve ona doğru yaklaştım. "Ben iyiyim," diye yumuşakça bastırıyorum, cep telefonumun beklenmedik titreşimi beni hazırlıksız yakalıyor.

"Daha önce buraya gelmiş miydin?" diye

soruyor. "İlk kez."

"Eminim," diye mırıldanıyor, birasından bir yudum alıyor.

Aramızdaki ürkütücü sessizlik onun kafasını karıştırıyor. Bu çok açık. Hayatına son vermeden önce daha ne kadar bekleyebileceğimi bilmiyorum. Her ne kadar onu burada öldürmek istesem de, pervasız olamam. Plana sadık kalmalıyım.

"İyi misin, kardeşim?" diye soruyor temkinli bir şekilde, geri adım atarak.

Ve bir adım öne çıktım. "Gerçekten mi?" Uzun farlar yakın mesafede yanıp sönerken soruyorum. "Yaklaşamadım bile," diye tükürdüm, onu sertçe ittim, sırtı gürültülü bir gümbürtüyle bir arabaya çarptı. "Ama olacağım." Kolumu geriye doğru sardığımda yumruğum burnuna çarpıyor ve onu tek darbede yere düşürüyor. Üstünde durup yüzüne bir tekme atarak bayılmasını sağlıyorum. "Kanın ellerime bulaştığında."

Jensen yanımızda gıcırdayarak durdu, deli bir adam gibi cipten atladı ve bize doğru koşmaya başladı. Görülmediğimizden emin olmak için hızla etrafı tarıyoruz.

"Bacaklarını tut," diyor arka kapıyı açarken. "Hadi yapalım şu işi."

ERIC SPELLMAN, onu yıllar önce bizim olduğunu iddia ettiğimiz terk edilmiş kulübeye sürüklerken hâlâ baygındı. Burada, ormanın derinliklerinde elektrik yok, bu yüzden projektörler tek ışık kaynağımız. Her şey plastiğe sarılmış. Yerler. Duvarlar bile. Odanın ortasındaki tahta sandalye hariç.

Gevşek bedenini iplerle sandalyeye bağladığımda içimde öfke patlıyor. Gözleri açılana kadar ona tekrar ve tekrar ters vuruş yapıyorum.

Etrafına bakarken yüzünde yoğun bir dehşet ifadesi belirliyor.

"Ne oluyor lan?" diye bağıyor, aniden panikliyor. "Neredeyim ben?" diye soruyor, iplerden kurtulmak için çırpınıyor. Dehşete düşmüş gözleri benimkilerle buluşuyor. "Bu da ne böyle?"

"Kapa çeneni, seni pislik," diye tehdit ederek bıçağımı çıkardım. "Gerçekten bundan paçayı sıyrabileceğini mi sandın? O pis ellerini onun üzerine koyarak-"

"Kim?" diye yalvarıyor, gözleri fal taşı gibi açılmış, farlara yakalanmış bir geyik gibi.

"Birden fazla var, değil mi?" Jensen ona sertçe vurarak sorar.

Hiçbir uyarı olmaksızın, idrar ayak bileğinden aşağı damlıyor ve yerdeki plastik kaplamaya çarparak pıtırıyor.

Gülüyorum, mizah amacı gütmeyen. "Acınacak haldesin amına koyayım," diye tükürdüm, öne atıldım ve bıçağın ucunu boğazına dayadım.

"Lütfen," diye haykırıyor, titriyor, gözlerinden yaşlar süzülüyor.

"Genelde öldürdüklerimle vakit geçirmeyi severim," diye sertçe nefes alıyorum, maskesini çıkarıp gözlerinin içine bakıyorum. "Ama neredeyse gece yarısı oldu ve Yeni Yıl'da tek bir nefes bile alamayacağından emin olmak niyetindeyiz."

Bıçağımı karnına sapladığımda, kısık bir homurtu çıkardı. Bıçağı etinin içinde döndürerek onu daha da kesiyorum. Yüzündeki yenilmiş ifadeyi gördüğüm anda adrenalini tüm varlığını tüketiyor.

Quinn beklenmedik bir şekilde aklıma geliyor ve ona ne yaptığını anlattıktan sonra bize ne kadar çok ağladığını hatırlıyorum.

Kırmızı. Kırmızı. Kırmızı. Kırmızı.

Tek gördüğüm bu.

Beyaz gömleğinden kan sızıyor ama bu yeterli değil. Öfkeden deliye dönerek, onu bıçaklamaya devam ediyorum. Tekrar, tekrar ve tekrar. Ta ki aklımı tamamen yitirip, bayılmanın eşiğine gelene kadar.

Bıçağımı yere bırakarak sandalyesini ittim ve üzerine çıktım. Yumruklarım yüzüne defalarca çarptı. Kan her yere sıçrıyor, duvarları boyuyor. Çıtırdayan kemiklerinin sesi beni korkutmuyor. Beni durdurmuyor. Bu noktada tanınmaz halde olsa bile.

"Damien," diye tekrarlıyor Jensen, darbe üstüne darbe. "Damien." Yine de duramıyorum.

"O öldü," diye yüksek sesle ısrar eder.

Yumruğumu havaya kaldırarak arkama yaslanıyorum ve sessizce yaptığım dağınıklığa bakıyorum.

Hoşnutluk.

"Saat kaç?" Kırık parmak eklemlerimin keskin acısının tadını çıkararak soruyorum. "Zamanımız var," diyor bana.

"Yine neredeyse bayılıyordum."

Altımdaki cansız, tanımlanamayan bedene bakıyor ve başını sallıyor.
"Biliyorum."

QUINN

GÖZLERİM FALTAŞI GIBİ AÇILDI.

"Damien," diye nefes alıyorum ve kollarımı ona sımsıkı sarıyorum.

Yatağın kenarına oturuyor ve beni kendine yakın tutuyor. "Buradayım," diye fısıldıyor, bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırarak. "Hediyen bende."

Gözlerim heyecanla parlıyor. "Gerçekten mi?" diye soruyorum.

Jensen odaya girer ve Micah sırtını yatak başlığına yaslayarak uyanır.

"Zamanı gelmişti," diyor Micah, alaycı bir ses tonuyla.

Damien çarpık bir şekilde sırtarak komodinden kutuyu alıyor ve kucağıma koyuyor.

Kapağı dikkatlice kaldırıncı, içindekini görünce kalbim

sıkışıyor. Kraliyet mavisi bir maskeli balo maskesi.

Ve aniden, *biliyorum*.

"Hepimizin şeytanları var," diyor Damien, parmak uçlarını kalçamdaki derime kazınmış baş harflerin üzerinde gezdirerek. "Ve bazen bizi tüketirler."

"Bunu sen yaptın," diye başlıyorum, kutuyu komodinin üzerine geri koyarken. "Benim için mi?" Gözleri benimkileri yakıyor. "Senin için her şeyi yaparım."

Hızlı bir hareketle boynumun arkasını kavlıyor ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor. Beni sertçe, hararetle öpüyor. Ben onun içinde erirken beni sert vücuduna yashıyor. Midem çırpınıyor ve en güzel duygular beni tüketiyor. Kollarım boynuna dolaniyor ve ona sımsıkı sarılıyorum.

Jensen ve Micah arkama geçip sıcak elleriyle sırtımı okşuyor, boynumdan ve omuzlarımdan aşağıya doğru öpüşüyorlar. Dördümüzün arasında bir kıvılcım, havada bir elektrik akımı var. Bir şeyler değişti.

Bir zamanlar şehvet olan şey, şimdi ölümsüz bir tutkuya dönüşür.

Damien hararetle öpüşmemizde inleyerek dudaklarını çenemde gezdiriyor. "Quinn," diye duygusal bir şekilde fısıldıyor, savunmasız gözlerle bana bakıyor.

"Biliyorum," diye fısıldıyorum,

titreyerek. "Üşüyor musun?"

"Hayır," diye bağırarak onu daha da yaklaşıtıyorum. "Eriyorum."

"İşte böyle bebeğim," diye mırıldanıyor Micah ve omzuma şefkatli bir öpücük konduruyor.

"Aferin kızımıza," diyor Jensen kulağımın dibinde ve ben saf mutluluğun içinde boğulurken gözlerimi kapatıyorum.

"Bizim için eriyin," diye nefes alıyor Damien.

TEŞEKKÜRLER

Chris,

Sevginiz ve desteğiniz her zaman olduğu gibi benim için dünyalara bedel.

Kayla,

Daha iyi bir arkadaş isteyemezdim. Gerçekten. Her şey için milyonlarca kez teşekkür ederim.

Amanda,

Tam zamanlı yazmaya odaklanmak için düşüncesizce işimden ayrıldığımda beni heyecanlandırдың için teşekkür ederim. Büyük hayaller kurmak için hiçbir zaman geç olmadığını fark etmemi sağladınız.

Charity Chimni,

Beni çok şımartıyorsun ve ben bunu sorun etmiyorum. Sensiz ne yapardım ben?

Beta okuyucularıma,

Bana zaman ayırdığınız için teşekkür ederim! Bana böyle yararlı geri bildirimler verdiğiniz için! Ve Quinn'i ve bu maskeli adamları en az benim kadar, hatta daha fazla sevdiğiniz için!

ARC ekibime,

Hepiniz harikasınız! Aldığım eleştiriler beni hayretler içinde bıraktı. Bu karakterleri ve hikâyelerini sevdiğiniz için çok mutluyum. Tanıtımına yardımcı olduğunuz, heyecanımı artırdığınız ve her adımda yüzüme kocaman bir gülümseme yerleştirdiğiniz için teşekkür ederim.

Okuyucularıma,

Hayalim her zaman tam zamanlı bir yazar olmaktı ve sizin sayenizde sonunda bu hayalim gerçek oldu! Kalbimin derinliklerinden teşekkür ederim!

YAZAR HAKKINDA

Molly Doyle'un yazma tutkusu beşinci sınıftaki İngilizce dersinde başladı. 2013'te çevrimiçi bir yazı platformuna geçtikten sonra Molly'nin eserleri 43 milyondan fazla okuyucunun dikkatini çekti. Supernatural izlemediği, Haunt Attractions'da rol almadığı ya da şöminenin yanında şarap içmediği zamanlarda Erotik Romantik romanlar yazıyor ve bir gün Yönetmen ve Senarist olmayı hayal ediyor.

İnternette 27 milyondan fazla okundu. İlk kez basılıyor.

Molly okuyucularından haber almayı çok seviyor! Ona sosyal medya üzerinden ya da realmollydoyle@yahoo.com veya www.realmollydoyle.com adresinden ulaşabilirsiniz.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.